

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 *Titlul proiectului de act normativ*

LEGE privind aprobarea Ordonanței de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale

Secțiunea a 2-a *Motivul emiterii actului normativ*

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Inițiativa Guvernului României, având în vedere:

- Reevaluarea principalilor indicatori macroeconomici în contextul evoluțiilor economice și financiare recente;
- Planul Bugetar-Structural pe Termen Mediu (PBSTM) al României, Reforma fiscală care stabilește măsuri necesare unei consolidări fiscale semnificative, pentru creșterea eficienței și a echității sistemului fiscal, alinierea nivelului veniturilor fiscale din România la media statelor din Uniunea Europeană, ca pondere în Produsul Intern Brut;
- Recomandarea Consiliului Uniunii Europene din 3 aprilie 2020 (2020/C 116/01), prin care se solicită României adoptarea de măsuri riguroase pentru corectarea deficitului bugetar excesiv, precum și angajamentele asumate prin planificarea bugetară pe termen mediu și lung privind reducerea graduală a deficitului bugetar de la 7,9% din PIB în anul 2024 la sub 3% în anul 2031, pe fondul unei scăderi a ponderii cheltuielilor publice în PIB de la 41,9% la 35,9%, în perioada 2025-2031,
- Programul de Guvernare PSD-PNL-USR-UDMR-Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților 2025-2028 - secțiunea Dezvoltare, administrație publică, lucrări publice și reformă administrativă, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 25/2025 pentru acordarea încrederii Guvernului.
- angajamentul României asumat prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Componenta 14: Bună Guvernare, Reforma R3: Managementul performant al resurselor umane în sectorul public, Jalonul 418- Intrarea în vigoare a actelor juridice pentru adoptarea unor cadre de gestionare a resurselor umane bazate pe merit și de competențe în administrația publică centrală (rezultat din comasarea Jalonului 418 -

	Intrarea în vigoare a două acte legislative privind managementul resurselor umane și Jalonului 419 - Cadre de competență operaționale în administrația publică centrală, conform Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 13 noiembrie 2025 de modificare a Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României, modificată prin Decizia de punere în aplicare a Consiliului din data de 11 decembrie 2023).
2.2.Descrierea situației actuale	Potrivit Recomandării Consiliului Uniunii Europene din 3 aprilie 2020 în vederea încetării situației de deficit public excesiv din România (2020/C 116/01), trebuie să pună în aplicare în mod riguros măsurile necesare pentru corectarea deficitului bugetar excesiv. Conform recomandării Comisiei Europene din iunie 2024 (COM(2024) 623 final), România trebuie să limiteze creșterea cheltuielilor primare nete la o rată compatibilă cu reducerea deficitului public către valoarea de referință de 3% din PIB prevăzută în tratat și să mențină datoria publică la un nivel prudent pe termen mediu. De asemenea, potrivit planului bugetar pe termen mediu și lung, România și-a asumat o traiectorie de reducere a deficitului bugetar de la 7,9% în anul 2024 la sub 3% în anul 2031 pe baza unor ipoteze care țin de cheltuielile publice și de evoluția acestora în perioada 2025 - 2031 care să determine o ajustare de 6 ppt, respectiv o reducere de la 41,9% din PIB la 35,9% din PIB în anul 2031, iar în acest context sunt necesare o serie de măsuri pentru reducerea ponderii cheltuielilor publice în PIB. În prezent în organizarea și funcționarea administrației publice se identifică o serie de deficiențe, după cum urmează: 1. Cadrul normativ care reglementează procesul descentralizării în administrația publică din România este reprezentat, în principal, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare. Acest act normativ stabilește o serie de proceduri (elaborarea strategiilor generale și sectoriale, analize de impact, indicatori de monitorizare, organizarea unor faze-pilot) care, deși inițial erau menite să asigure fundamentarea deciziilor și eficiența procesului, au generat în practică întârzieri semnificative și dificultăți de implementare la nivel local. Evaluările recente au demonstrat că aplicarea acestor cerințe (în special analizele de impact și elaborarea strategiilor sectoriale și generale) implică resurse administrative, financiare și umane excesive, fără a produce întotdeauna beneficiile scontate. În mod concret, administrația publică locală și centrală se confruntă cu întârzieri majore în adoptarea legislației sectoriale, iar transferul efectiv al competențelor stabilite pentru descentralizare este adeseori blocat sau încetinit. De asemenea, atribuțiile ministerului coordonator privind elaborarea și implementarea strategiilor de descentralizare, colectarea datelor statistice și furnizarea asistenței tehnice s-au dovedit greoaie și ineficiente în raport cu nevoile și realitățile administrației publice locale.

Procesele de descentralizare care implică transferuri de resurse umane nu conțin dispoziții exprese care să oblige menținerea posturilor preluate de către autoritățile administrației publice locale. În lipsa unei obligații legale, autoritățile administrației publice locale pot desființa imediat posturile transferate, generând riscul disfuncționalităților în furnizarea serviciilor publice descentralizate. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010, care modifică Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, stabilește plafonări stricte pentru numărul de posturi și cheltuielile de personal, ceea ce face dificilă menținerea temporară a acestor posturi fără o derogare expresă.

2. Codul administrativ a fost modificat și completat prin Legea nr. 375/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, respectiv prin Legea nr. 387/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și pentru completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, în sensul reglementării instituției juridice a consorțiilor administrative – tip de asociere de dezvoltare intercomunitară constituită din două sau mai multe unități administrativ-teritoriale învecinate în scopul integrării furnizării de politici și servicii la nivelul acestora, reducerii diferențelor de dezvoltare și creșterii funcționalității la nivel local, precum și asigurării posibilității persoanelor care locuiesc în zone rurale, inclusiv celor din comunități marginale/periferice, să aibă acces sporit la servicii de calitate, precum mobilitatea, locuințele și alte servicii publice furnizate la nivel local.

Totodată, Codul administrativ a reglementat și obligația înființării Programului multianual pentru sprijinirea cooperării unităților administrativ-teritoriale membre ale consorțiilor administrative, cu finanțare asigurată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, descrierea programului urmând a se aproba prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice. Hotărârile Guvernului sunt acte de reglementare secundară care urmăresc organizarea executării și executarea în concret a legii, acestea putând detalia, subsecvent, normele primare, fără a putea institui obligații, atribuții și raporturi juridice nereglementate prin norme juridice de nivel primar (lege, ordonanță, ordonanță de urgență). În acest sens, pentru a asigura predictibilitatea și coerența normelor privind obiectivele, beneficiarii și mecanismul de finanțare al Programului multianual, se impune ca regulile esențiale privind derularea acestuia să fie stabilite la nivel de normă primară (lege/ordonanță de urgență).

3. Referitor la inventarierea bunurilor din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, la momentul de față hotărârea de atestare a inventarului trebuie să fie însoțită de acte doveditoare ale

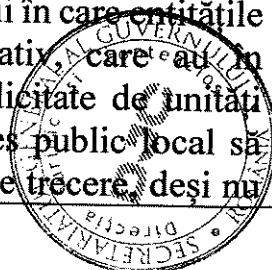
dreptului de proprietate, însoțite de extrase de carte funciară, din care să reiasă înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară. Formula actuală de înscriere cuprinde, pe lângă intabulare, și înscrierea provizorie și notarea. Din cele trei modalități de înscriere doar intabularea asigură garanții certe cu privire la dreptul de proprietate. Celelalte două presupun îndeplinirea unor condiții prevăzute expres de lege, care nu se materializează întotdeauna într-un drept de proprietate. Prin urmare, înscrierea provizorie și notarea nu oferă garanții pentru respectarea prevederilor constituționale cu privire la inalienabilitatea, imprescriptibilitatea și inesizabilitatea bunurilor proprietate publică.

Totodată, procedura de atestare a inventarului acestor bunuri este în continuare destul de greoaie și ineficientă, din perspectiva faptului că ministerul cu atribuții în domeniul administrației publice, care primește solicitarea unei unități administrativ-teritoriale, se adresează instituțiilor publice de la nivel central, care fac verificările în teritoriu, prin intermediul autorităților publice deconcentrate, care transmit concluziile înapoi instituțiilor centrale, care le transmit ulterior la ministerul cu atribuții în domeniul administrației publice, care comunică solicitantului concluziile finale. Cu alte cuvinte, proiectul unei unități administrativ-teritoriale dintr-un județ, după ce circulă pe la mai multe ministere se rezolvă tot în județ, însă se produc nenumărate adrese, care se transmit prin poștă și în final ajung tot în județul de unde au plecat.

4. Legislația în vigoare la momentul de față prezintă o serie de disfuncționalități care îngreunează exploatarea bunurilor proprietate publică și privată a statului și/sau a unităților administrativ-teritoriale, în special din perspectiva unor cheltuieli de întreținere sau recondiționare nesustenabile și/sau a procedurilor greoaie, neadaptate întotdeauna situațiilor de fapt, care pot atrage plata unor despăgubiri.

Astfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, au fost instituite o serie de reglementări în materie de trecere a bunurilor din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, în baza cărora doar ministerele de resort sau organele de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului sau a ministerelor de resort care au în administrare bunurile respective au dreptul de a se pronunța asupra oportunității inițierii proiectului de hotărâre a Guvernului de trecere, subrogându-se deciziei Guvernului României, care nu are posibilitatea de a se pronunța asupra oportunității trecerii, deoarece nu i-a fost adusă la cunoștință de titularul dreptului de administrare.

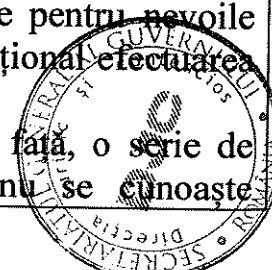
În practică, au existat și pot exista și în viitor situații în care entitățile prevăzute la art. 287 lit. a) din Codul administrativ, care au în administrare bunuri proprietate publică a statului solicitate de unități administrativ-teritoriale pentru a răspunde unui interes public local să refuze să inițieze proiectul de hotărâre a Guvernului de trecere, deși nu

exploatează corespunzător bunul respectiv (bunul nu aduce venituri, este în stadiu de degradare, nu poate fi întreținut corespunzător, antrenează cheltuieli nejustificate de întreținere etc., după caz) și, în unele cazuri, nici nu intenționează să o facă în viitor. În aceste condiții, în afară de titularul dreptului de administrare, care în asemenea situații poate manifesta un interes subiectiv, nu există o altă entitate în măsură să semnaleze Guvernului României existența unui interes public local cu privire la acel bun și eventualele avantaje pe care le poate aduce pentru stat o trecere a bunului în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, în special din perspectiva reducerii/eliminării unor cheltuieli nejustificate de întreținere a bunului sau a riscurilor de depreciere a acestuia.

De asemenea, în prezent, există multe situații în care bunurile imobile au fost transmise din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale, în vederea realizării unor obiective de interes public local și/sau județean, într-un anumit interval de timp, cu posibilitate de prelungire a termenului de realizare a investițiilor de maxim 5 ani. Această perioadă nu este întotdeauna suficientă pentru finalizarea investițiilor, în special a celor complexe, iar în multe cazuri motivele de întârziere sunt legate de cauze care nu pot fi imputate autorităților publice locale sau județene sau care nu pot fi anticipate la momentul demarării lucrărilor de investiții, cum ar fi: imposibilitatea asigurării integrale a sursei de finanțare (unele investiții se realizează din fonduri de la bugetul de stat, alocate cu această destinație, fonduri care sunt afectate de deficitul excesiv actual) sau a altor condiții de natură economică sau tehnică (spre ex., elaborarea documentației tehnico-economice sau necesitatea revizuirii acesteia pentru obținerea autorizației de construire, avize și acorduri; aprobarea indicatorilor tehnico-economici; probleme legate de achiziții publice, eventuale litigii etc.) sau chiar condiții excepționale cum a fost pandemia COVID sau cum sunt războiul din Ucraina, criza economică, reducerile de personal etc. De asemenea, prevederile codului impun revenirea imobilelor în domeniul public al statului în situația în care investiția nu este finalizată la termen, indiferent de existența unor motive justificate de întârziere sau de faptul că părțile ar fi de acord cu prelungirea termenului. Mai mult, în ipoteza revenirii bunului în proprietatea statului, este necesară acordarea unor despăgubiri autorităților locale pentru investițiile realizate parțial, care, în multe cazuri, ajung la milioane de euro care grevează bugetul de stat aflat deja în deficit, fără a exista garanția că vor fi identificate fondurile necesare acordării despăgubirilor și finalizării investițiilor, sau dacă acele obiective, care sunt de interes public local sau județean, vor fi utile pentru nevoile statului, astfel încât să fie justificată economic și funcțional efectuarea unor astfel de cheltuieli.

Totodată, la nivelul țării există, la momentul de față, o serie de bunuri proprietate privată a statului pentru care nu se cunoaște

administratorul sau deținătorul unui alt drept real. Practic sunt bunuri proprietate privată a statului care sunt abandonate sau cu un regim incert din perspectiva administrării, căzute în paragină, care se degradează continuu și/sau creează cheltuieli nesustenabile pentru bugetul de stat. Pe de altă parte, deși autoritățile administrației publice locale doresc să preia aceste bunuri deoarece pot fi utilizate pentru a răspunde unui interes public local, au dificultăți în operarea transferului, deoarece nu este clar cine ar trebui să inițieze proiectul de hotărâre a Guvernului de trecere, deoarece nu se cunoaște administratorul. De asemenea, unele bunuri nici măcar nu figurează în inventarul centralizat la Ministerul Finanțelor. Astfel, pe de o parte se generează cheltuieli de întreținere nejustificate la bugetul de stat sau se diminuează valoarea bunurilor ca urmare a degradării și, pe de altă parte, nu se permite utilizarea bunurilor respective în interesul comunităților locale, cu efecte negative asupra prestării unor servicii publice.

Mai mult, deși bunurile în cauză fac parte din proprietatea privată a statului, ele, în majoritatea situațiilor, sunt solicitate de autoritățile administrației publice locale pentru a răspunde unor interese publice locale. Însă, prin Codul administrativ a fost reglementată trecerea bunurilor din domeniul privat al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale doar condiționat de plata contravalorii bunului aferentă valorii de inventar actualizate. În aceste condiții, în care unitățile administrativ-teritoriale solicită un bun din proprietatea privată a statului ca să îl folosească pentru prestarea unui serviciu public de interes local, nu ca să îl vândă sau să îl exploateze în scopul obținerii de venituri, solicitarea plății contravalorii bunului, în contextul constrângerilor bugetare actuale de la nivel local, afectează practic interesul public local și comunitatea respectivă.

Astfel, procedura clasică de transfer din domeniul privat al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, devine inaccesibilă autorităților locale datorită constrângerilor bugetare actuale și poate genera inclusiv pierderi financiare statului ca urmare a deprecierei bunurilor, eventuale cheltuieli de întreținere/recondiționare, etc. Mai mult, pe perioada procedurii, poate fi afectată funcționarea unor servicii publice locale esențiale pentru cetățeni.

De asemenea, condiționarea trecerii bunurilor mobile din proprietatea privată a unei unități administrativ-teritoriale în proprietatea privată a altei unități administrativ-teritoriale de plata valorii bunului creează probleme în implementarea proiectelor cu finanțare nerambursabilă sau rambursabilă, deoarece, în numeroase cazuri, prin ghidul solicitantului se prevede necesitatea asocierii mai multor unități administrativ-teritoriale pentru accesarea unor finanțări prin care sunt achiziționate anumite bunuri sau realizate anumite investiții. În aceste situații, liderul de proiect își asumă, de regulă, rolul de achizitor al bunurilor în cadrul unei proceduri de achiziție publică sau de entitate care derulează/realizează investițiile, motiv pentru care bunurile

cumpărate/realizate devin proprietatea acestuia, cu obligativitatea de a regla ulterior situația cu ceilalți parteneri în cadrul proiectului. Însă nu există mecanism juridic care să permită transmiterea, cu titlu gratuit, a dreptului de proprietate asupra acestor bunuri din proprietatea privată a liderului de proiect către ceilalți parteneri.

Referitor la procedura de trecere a unui bun neînscris în cartea funciară din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, prevede în prezent, că trecerea unui bun din domeniul public al statului, care este înscris în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și care nu este înscris în cartea funciară, în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se poate realiza până la finalizarea Programului național de cadastru și carte funciară 2015-2023, respectiv până la data de 31 decembrie 2023, fără înscrierea în sistemul integrat de cadastru și carte funciară. De asemenea, autoritățile administrației publice locale au avut obligația de a înscrie dreptul de proprietate cu privire la bunul aflat în situația descrisă mai sus, în sistemul integrat de cadastru și carte funciară cel mai târziu până la data de 31 decembrie 2023, sub sancțiunea revenirii de drept a bunului în domeniul public al statului. Nerespectarea acestei obligații se constată de către autoritățile publice care au avut bunul în administrare înainte de a fi transmis autorităților locale, care au obligația de a iniția demersurile pentru trecerea bunului în domeniul public al statului.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și, ulterior, prin Legea nr. 377/2022 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, a fost modificată denumirea Programului Național de Cadastru și Carte Funciară și durata de implementare a acestuia. Astfel, potrivit legislației în vigoare, Programul Național de Cadastru și Carte Funciară (a fost eliminată indicarea perioadei 2015-2023) se derulează până la finalizarea înregistrării sistematice a imobilelor la nivelul întregii țări, acțiunile aferente urmând a fi finanțate din veniturile proprii ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară. În aceste condiții, termenul de decădere de 31.12.2023 existent în cuprinsul art. 292¹ din Codul administrativ nu mai corespunde cu perioada de derulare a Programului Național de Cadastru și Carte Funciară, iar soluția legislativă în cauză este inaplicabilă.

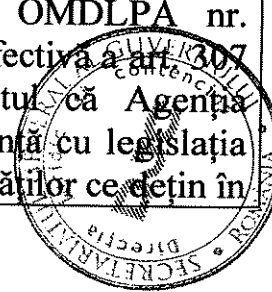
Pe de altă parte, în proprietatea publică a statului există în continuare o serie de bunuri neînscrise în cartea funciară pentru care există un interes public județean/local și pentru care lipsa posibilităților statului (financiare sau legate de termenele și complexitatea procedurii de înscriere) de a le înscrie în cartea funciară creează dificultăți în realizarea procedurii de trecere, cu impact atât asupra activității autorităților

publice locale vizate, cât și asupra conservării bunurilor respective, deoarece o parte dintre ele nu mai sunt utilizate de către instituțiile statului, motiv pentru care activitățile de conservare/restaurare nu se mai realizează în mod curent.

Aceste disfuncționalități ale cadrului legislativ au condus la situația în care statul deține, atât în proprietate publică cât și privată, imobile pe care nu le exploatează corespunzător, care se depreciază continuu și care generează cheltuieli nejustificate de întreținere/ recondiționare și care, în unele situații, pot deveni periculoase din perspectiva siguranței angajaților sau a terților din preajma imobilelor, dar și a normelor de igienă și salubritate. Pe de altă parte, unitățile administrativ-teritoriale au nevoie de aceste bunuri pentru deservirea unui interes public local și pot să le exploateze la adevărata lor valoare, dar nu le pot accesa datorită unor proceduri birocratice, unor interese subiective sau necesității de a plăti imediat niște sume (de care adesea nu dispun sau care pot genera dobânzi suplimentare) și pe care le pot recupera ulterior tot de la bugetul de stat.

Astfel, disfuncționalitățile legislației în materie de treceri se perpetuează și se agravează de mai mulți ani, situația nu mai poate fi continuată și trebuie soluționată urgent, în contextul deficitului bugetar excesiv cu care se confruntă România și în care este necesar să se reducă la maxim cheltuielile nesustenabile, atât pentru bugetul de stat, cât și pentru bugetele locale. Mai mult, regimul juridic incert al unor imobile proprietate a statului și lacunele și birocrăția aferentă procedurilor de trecere pot afecta eligibilitatea unor proiecte finanțabile din fonduri nerambursabile, autoritățile locale fiind în situația de a pierde sau de a nu putea accesa potențiale finanțări din PNRR sau alte fonduri europene, care sunt esențiale în contextul actualelor constrângeri bugetare. Totodată, rolul serviciilor publice, în special cele prestate la nivel local, se va accentua în condițiile actualei crize economice și financiare, motiv pentru care este necesar ca Statul Român, în lipsa unor resurse financiare suficiente, să identifice modalități alternative, care să nu greveze suplimentar bugetul de stat și să susțină autoritățile locale în prestarea de servicii publice de calitate.

Deși repartizarea unei părți a redevențelor obținute prin concesionare din activități de exploatare a resurselor la suprafață ale statului este reglementată la nivelul Codului administrativ încă din anul 2019, virarea acestora către bugetele locale a fost întârziată considerabil, din cauza adoptării cu întârziere a legislației secundare necesare, afectându-se astfel un drept al unităților administrativ-teritoriale acordat prin lege. Cu toate că legislația sectorială necesară a intrat în vigoare în anul 2022 (Hotărârea Guvernului nr. 70/2022 și OMDLPA nr. 328/2022) există în continuare probleme în aplicarea efectivă a art. 307 alin. (2) din Codul administrativ generate de faptul că Agenția Domeniilor Statului consideră că există o neconcordanță cu legislația specială (Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în

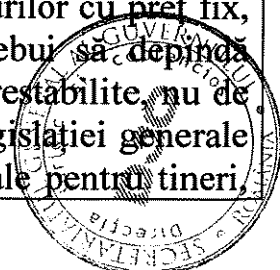
administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului) și că prevederile art. 307 alin. (2) nu vizează și redevențele agricole. Totodată, mecanismul de încasare și plată este unul greoi. De asemenea, există o neconcordanță între Codul administrativ și Legea minelor (Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare), care la art. 45¹, prevede alte cote de repartizare a redevențelor.

De asemenea, reglementarea închirierii bunurilor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale doar prin procedura de licitație publică a determinat apariția unor importante blocaje în activitatea autorităților și instituțiilor publice.

Astfel, o serie de instituții publice de la nivel central, în special servicii publice deconcentrate (instituții ale prefectului și nu numai) care funcționează în spații închiriate de la autoritățile locale au ajuns în imposibilitatea de a-și prelungi contractele sau de a încheia noi contracte de închiriere, deoarece, în aceste cazuri, aplicarea licitației devine imposibilă pentru că titularul dreptului de închiriere este o instituție desemnată, neexistând un potențial contra-ofertant care să asigure numărul minim de oferte valabile cerut de lege.

Această stare de fapt este agravată de limitările privind darea în folosință gratuită (permisă doar către instituțiile de utilitate publică definite, restrictiv, la nivelul Codului administrativ, ca persoane juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică) sau darea în administrare, ultima fiind permisă exclusiv între instituții aflate în raporturi de subordonare (Deciziei CCR nr. 1/2014). Astfel, autoritățile care deservesc interesul public se confruntă cu mai multe constrângeri în utilizarea patrimoniului statului decât operatorii privați. Totodată, legislația actuală nu permite atribuirea directă a contractelor de închiriere către companiile și regiile autonome aflate sub autoritatea titularului dreptului de proprietate, deși o astfel de facilitate este prevăzută pentru dreptul de concesiune, creând o asimetrie juridică nejustificată.

Din perspectivă practică, s-a constatat ineficiența procedurii de licitație pentru închirierile pe termen scurt și foarte scurt (ex. săli de conferințe, alte spații care se pretează închirierii cu ora/cu ziua), pentru spații cu destinație de locuință de serviciu sau pentru suprafețe de dimensiuni foarte reduse reduse (spre ex. spații pentru amplasarea de bancomate, automate de cafea, pentru amplasarea de telefoane fixe în penitenciare). În aceste situații, efortul procedural și birocratic este disproporționat în raport cu veniturile încasate. Totodată, mecanismul licitației apare ca fiind lipsit de relevanță în cazul bunurilor cu preț fix, precum parcarile sau garajele, unde atribuirea ar trebui să depindă exclusiv de îndeplinirea unor criterii de eligibilitate prestabilite, nu de supralicitarea prețului. Mai mult, lipsa de corelare a legislației generale cu drepturile de preempțiune prevăzute de legi speciale pentru tineri,

personal medical sau partide politice a condus la o practică neunitară la nivelul administrației publice locale.

De asemenea, în cazul terenurilor pe care sunt edificate construcții de către titulari de bună-credință, imposibilitatea închirierii directe a terenului aferent blochează valorificarea acestora ca tot unitar.

Astfel, la peste șase ani de la intrarea în vigoare a Codului administrativ, aceste deficiențe s-au accentuat pe măsura expirării contractelor anterioare, forțând instituțiile publice fie să piardă venituri prin neutilizarea spațiilor, fie să achite chirii la prețul pieței către terți. Se impune astfel o intervenție legislativă urgentă pentru a asigura continuitatea serviciilor publice și pentru a eficientiza cheltuirea resurselor bugetare, adaptând procedurile de închiriere la realitățile operaționale actuale.

În contextul celor de mai sus este de menționat faptul că toate procedurile de concesionare (bunuri, servicii, lucrări) sau de achiziții publice sau achiziții sectoriale reglementate în prezent permit proceduri de atribuire directă sau proceduri simplificate, raportat la valoarea sau tipologia contractului, deși vizează aspecte legate de constituirea unor drepturi reale pe o perioadă îndelungată, respectiv sunt guvernate de directive europene, în timp ce închirierea, care reflectă un drept de creanță, de regulă pe perioadă mai scurtă și la un preț (chirie) inferioare concesionării, dispune de o singură procedură, de licitație publică, similară concesionării, fără nicio posibilitate de atribuire directă sau simplificată, indiferent de valoarea și durata contractului, tipologia chirieșului sau destinația bunului închiriat.

5. Începând cu anul 2014, Guvernul României a demarat un amplu program de reformă a sistemului de management al resurselor umane din administrația publică, în scopul implementării principiilor de performanță și meritocrație în procesele de management al resurselor umane, pentru toate funcțiile publice, de la toate nivelurile administrative și pentru personalul contractual. Astfel, Jalonul 418- Intrarea în vigoare a actelor juridice pentru adoptarea unor cadre de gestionare a resurselor umane bazate pe merit și de competențe în administrația publică centrală (rezultat din comasarea Jalonului 418 - Intrarea în vigoare a două acte legislative privind managementul resurselor umane și Jalonului 419 - Cadre de competență operaționale în administrația publică centrală) din Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR) acordă o deosebită importanță reformării funcției publice dar și clarificării și armonizării cadrului general aplicabil personalului contractual cu cel aplicabil funcționarilor publici. Astfel, au fost și sunt avute în vedere măsuri precum, concursul național pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere pe bază de mandate, dezvoltarea unei politici de mobilitate pe orizontală/rotație în cadrul categoriilor înalților funcționari publici și al funcționarilor publici de conducere din administrația publică centrală, dezvoltarea și implementarea de cadre de

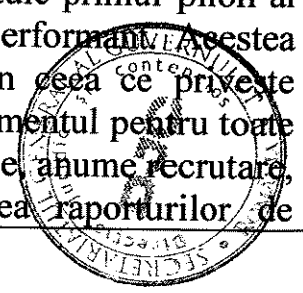
competență în administrația publică, o structurare a carierei funcționarilor publici de execuție mai specifică, corelată și cu evaluarea pe bază de cadre de competențe etc.

Totodată, Programul de Guvernare 2025-2028 acordă la rândul său o importanță deosebită reformării administrației publice, atât din perspectiva simplificării/debirocratizării, descentralizării și digitalizării cât și a eficientizării costurilor cu personalul și a revizuirii statutului funcționarilor publici și a celor parlamentari. Pilonul principal al măsurilor de reformă implementate până în prezent este introducerea cadrelor de competențe generale și specifice în procesele de management al resurselor umane pentru funcționarii publici. Obiectivul urmărit este definirea ansamblului de cunoștințe, abilități și aptitudini necesare pentru ocuparea funcțiilor publice.

Cadrele de competență au fost introduse prin anexa nr. 8 la Codul Administrativ, adoptată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 191/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, aprobată cu modificările și completările ulterioare prin Legea nr. 348/2022, cu modificările ulterioare. Acestea au impact asupra întregului sistem de management al resurselor umane, deoarece trebuie să constituie criterii de verificare atât în faza de recrutare și selecție pe post a funcționarilor publici, cât și în procesele de evaluare a performanței, dezvoltare a carierei prin promovare și modificare a raporturilor de serviciu (ex.: delegare, detașare, transfer).

Deși vizează întregul sistem de management al resurselor umane, până în prezent cadrele de competență au fost operaționalizate doar în faza de recrutare și selecție pe post. Modelul propus al cadrelor de competență a fost introdus inițial cu ocazia organizării concursului pilot pentru ocuparea unor funcții publice vacante și are la bază principiile competiției, transparenței, competenței și egalității accesului la funcțiile publice.

Deși cadrele de competență au fost integrate în procesul de recrutare și selecție pe post, utilizarea lor nu s-a extins pentru a include și evaluarea performanței la nivelul administrației publice centrale. Totodată, cadrele de competență nu sunt aplicabile în procesele managementului resurselor umane (selecție pe post, promovare și modificare a raporturilor de serviciu) la nivelul administrației publice locale. Acest lucru înseamnă că, în ciuda unor progrese semnificative, utilitatea cadrelor de competențe rămâne momentan limitată pentru gestionarea resurselor umane din cadrul administrației publice. Analiza și planificarea strategică a resurselor umane constituie primul pilon al unui sistem de management al resurselor umane performant. Acestea stabilesc direcția și obiectivele pe termen lung în ceea ce privește managementul resurselor umane și constituie fundamentul pentru toate celelalte procese de management al resurselor umane, anume recrutare, evaluarea performanței, promovare și modificarea raporturilor de

serviciu prin delegare, detașare și transfer. Analiza și planificarea strategică a resurselor umane permit unei organizații, indiferent că aparține de sectorul public sau privat, să determine ce resurse umane sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor organizației, cum ar trebui să fie alocate resursele umane și cum să fie măsurată eficiența utilizării acestora.

Evaluarea reprezintă un element cheie în procesele de management a resurselor umane. Cadrul legislativ actual nu este însă suficient de clar, iar întârzierea unor măsuri duce la dificultăți în aplicare a normelor de evaluare în ansamblul lor. Astfel, evaluarea pe bază de cadre de competențe, corelată în mod direct cu Jalonul 418— Intrarea în vigoare a actelor juridice pentru adoptarea unor cadre de gestionare a resurselor umane bazate pe merit și de competențe în administrația publică centrală (rezultat din comasarea Jalonului 418 - Intrarea în vigoare a două acte legislative privind managementul resurselor umane și Jalonului 419 - Cadre de competență operaționale în administrația publică centrală) Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Componenta 14: Bună Guvernanță, Reforma R3: Managementul performant al resurselor umane în sectorul public necesită clarificare, neputând fi aplicată până la definitivarea cadrului legislativ aplicabil în materie.

Totodată, legislația aplicabilă în domenii specifice se modifică des, fapt ce poate conduce la dificultăți în aplicarea corespunzătoare de către funcționarii publici și personalul contractual. Capacitatea funcționarului public de a înțelege și aplica legislația specifică necesară în îndeplinirea atribuțiilor conform fișei postului nu este evaluată în mod expres la anumite intervale de timp, iar funcționarul public nu este suficient sprijinit în actualizarea și dezvoltarea cunoștințelor teoretice și practice care să îl ajute să desfășoare activitatea în mod corespunzător.

De asemenea, evaluarea actuală a obiectivelor și activității funcționarilor publici nu este suficient de riguroasă, indicatorii stabiliți de evaluatori/persoanele care stabilesc obiectivele fiind foarte diversificați. Este necesară asigurarea unei abordări mai riguroase a proceselor de evaluare.

Un înalt funcționar public nu poate realiza mai mult de o mobilitate pe an, cu excepția cazului în care la cererea înaltului funcționar public, aceasta poate fi realizată mai mult de o dată într-un an de activitate. Mobilitatea în cadrul categoriei înalților funcționari publici nu este însă suficient de clar reglementată, astfel încât să dea previzibilitate carierei acestei categorii de funcționari publici. De altfel, această categorie este și cea mai vulnerabilă din perspectiva ocupării funcțiilor publice, aici fiind înregistrate și cele mai multe ocupări prin mecanisme temporare.

Potrivit art. 10 din Hotărârea Guvernului nr.137/2020, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul Secretariatului General al Guvernului se organizează și funcționează compartimentul inspectorilor guvernamentali, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților

funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare.

Funcția publică de inspector guvernamental se regăsește numai la nivelul Secretariatului General al Guvernului.

Conform Codului Administrativ, funcția publică de inspector guvernamental face parte din categoria înalților funcționari publici alături de cea de secretar general și secretar general adjunct din cadrul autorităților și instituțiilor publice și secretar general al instituției prefectului.

În ultimii ani categoria înalților funcționari publici a suferit diverse transformări, ca urmare a dinamicii politicilor de resurse umane prin care s-a încercat clarificarea și delimitarea rolurilor specifice posturilor aferente funcției publice de funcțiile de demnitate, astfel că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2021 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, funcțiile de prefect și subprefect au fost eliminate din categoria înalților funcționari publici și transformate în funcții de demnitate publică.

În prezent, Compartimentul inspectorilor guvernamentali are un total de 23 de posturi, încadrate 19 persoane, din care 2 persoane sunt suspendate.

În acest sens, pentru categoria inspectorilor guvernamentali s-a constatat faptul că modul în care se desfășoară, în prezent, activitatea nu este de natură să producă plusul de valoare în realizarea actului administrativ, întrucât, pe de o parte inspectorii guvernamentali sunt organizați în cadrul Secretariatului General al Guvernului, iar, pe de altă parte, activitatea curentă, se desfășoară pe diverse domenii de activitate, fără a putea fi realizată o cuantificare a prestației acestei categorii de funcționari publici, cu excepția unor evaluări formale, inutile.

În acest mod, inspectorii guvernamentali nu-și îndeplinesc obiectivul principal de activitate, astfel cum el a fost stabilit, nu contribuie concret la îmbunătățirea actului de administrație, nu sunt co-interesați în desfășurarea unei munci eficiente, dar, cu toate acestea, consumă resursele Secretariatului General al Guvernului (salarii, diurne) care sunt foarte limitate și care trebuie orientate spre îndeplinirea menirii Secretariatului General al Guvernului în aparatul guvernamental.

În ceea ce privește regulile de ocupare a funcțiilor publice de conducere, acestea se aplică în general în mod similar, ocuparea fiind pe perioadă nedeterminată, nefiind făcută distincție între funcțiile publice care presupun riscuri sau o anumită sensibilitate/vulnerabilitate la corupție.

Exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere sau din categoria înalților funcționari publici este în practică destul de frecventă, în contextul în care și organizarea concursurilor este limitată. Această situație creează mai multe riscuri, inclusiv legate de competențele persoanelor numite în aceste categorii de funcții publice.

dar și de motivația de dezvoltare a competențelor de management și leadership a persoanelor numite temporar, precum și de riscurile de politizare.

Totodată, în practică, au fost identificate o serie de disfuncționalități care birocratizează sau îngreunează procedurile aferente managementului funcției publice și structurilor de personal din instituțiile și autoritățile publice, precum:

- prezența obligatorie a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în numeroase comisii de concurs (pentru concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice de stat și teritoriale și din administrația publică locală, precum și la concursul de promovare pe funcțiile publice de conducere) în condițiile în care resursele de personal sunt limitate, iar concursurile respective se vor desfășura prin utilizarea instrumentelor informatice de extragere automată a subiectelor
- dificultăți în constituirea comisiei de disciplină pentru înalții funcționari publici, din care ar trebui să facă parte doar înalți funcționari publici (al căror număr însă este redus/limitat)
- transferul în interesul serviciului, introdus pentru a da posibilitatea autorităților și instituțiilor publice ca în situația unor nevoi urgente de resurse umane să identifice funcționarii publici care să îndeplinească condițiile de studii și de vechime necesare ocupării postului și care să aibă experiență în realizarea atribuțiilor funcției publice vacante, astfel încât activitatea acestor instituții să nu fie afectată, este îngreunată și de etape birocratice/formale, care necesită simplificare
- tratament diferențiat și neclarități în ceea ce privește normativele de personal aplicabile la constituirea structurilor care au personal contractual etc.

De asemenea, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, la art. 546 este stabilit numărul de posturi pentru cabinetul demnitarului constituit la nivel central și local, precum și pentru cancelaria prefectului. Astfel, la nivel național sunt prevăzute un număr total de 10126 de posturi. Numărul de posturi în cabinet la nivelul administrației publice centrale variază între 9 posturi la cabinetul prim-ministrului și 1 post la cabinetul subsecretarului de stat și asimilatul acestuia, iar la nivel local numărul de posturi la cabinetul primarului și al viceprimarului variază între 6 posturi la cabinetul primarului general al municipiului București și un post pentru cabinetul viceprimarului de comună, oraș și municipiu.

Astfel, activitatea demnitarilor, aleșilor locali și a prefectilor este sprijinită de cabinete proprii, alcătuite din consilieri personali. Rolul persoanelor respective este acela de a sprijini demnitarii sau aleșii locali ori prefectii în elaborarea de documente, precum și gestionarea activităților curente.

Constrângerile bugetare impun o utilizare rațională a fondurilor publice, fiind necesară implementarea demersurilor de gestionare a deficitului bugetar excesiv cu care se confruntă România.

De asemenea, în urma reformei legislației fiscale, noile acte normative (Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal și Hotărârea Guvernului nr.1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare privind Codul fiscal) nu mai conțin reglementările metodologice necesare pentru gestionarea sesizărilor succesoriale, iar procedura prevăzută de Normele de aplicare a fostului Cod fiscal nu este preluată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ. Temeiul legal care a stat la baza emiterii Ordinului nr. 2052/1528/2006, respectiv vechiul Cod fiscal, vechiul Cod de procedură fiscală și Normele de aplicare a fostului Cod fiscal, este abrogat integral, în prezent.

6. Potrivit alin. (8) al art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare, licența de organizare și autorizația de exploatare a jocurilor de noroc permit operatorului să își desfășoare activitatea pe întregul teritoriu al României, fără alte avize, aprobări sau taxe locale. Autoritatea administrației publice locale este doar notificată înainte de începerea activității, neavând atribuții decizionale sau de reglementare privind amplasarea ori limitarea activității pe raza sa teritorială.

7. Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, prevede în prezent modalitatea de organizare a structurilor de specialitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului.

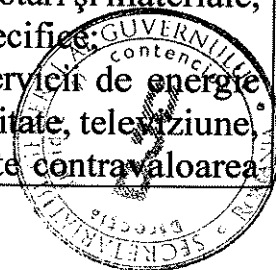
Astfel, în cazul județelor și municipiilor structura responsabilă se organizează ca direcție generală sau direcție, în cazul orașelor structura responsabilă se organizează ca direcție sau serviciu, iar în cazul comunelor structura responsabilă se organizează la nivel de compartiment.

Având în vedere constrângerile bugetare care impun o utilizare rațională a fondurilor publice, este necesar ca dimensionarea structurilor la nivelul autorităților administrației publice locale se fie realizată în funcție de necesitățile stabilite conform specificului local.

8. Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările ulterioare, conține o serie de prevederi ce reglementează unele obligații ale consiliilor județene/locale și ale sectoarelor municipiului București în raport cu centrele militare situate în raza lor de activitate, după cum urmează:

➤ să asigure terenurile, localurile, instalațiile de telecomunicații, sistemele și serviciile informatice, autoturismele, alte dotări și materiale, precum și fondurile necesare desfășurării activității specifice;

➤ să încheie contracte de furnizare/prestare de servicii de energie electrică, termică, alimentară cu apă, canalizare, salubritate, televiziune, radio, telefonie, telefax, poștă, fax, precum și să achite contravaloarea

acestor servicii, potrivit tarifelor în vigoare; obligația este valabilă și pentru situația în care terenurile, localurile și mijloacele fixe ale centrelor militare se află în administrarea Ministerului Apărării Naționale;

➤ să suporte contravaloarea cheltuielilor de reparații, întreținere și amenajare a localurilor centrelor militare zonale, județene și de sector, cu excepția reparațiilor capitale pentru localurile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care se suportă de acest minister.

➤ să suporte contravaloarea cheltuielilor de modernizare a patrimoniului centrelor militare, cele pentru achiziționarea de carburanți-lubrifianți și pentru paza localurilor centrelor militare;

➤ să asigure plata personalului din afara centrelor militare care desfășoară activitate în cadrul comisiilor locale de recrutare-încorporare.

Având în vedere presiunea asupra bugetelor locale, precum și gradul de îndatorare al unor unități administrativ-teritoriale, este necesar transferul acestor obligații către bugetul de stat.

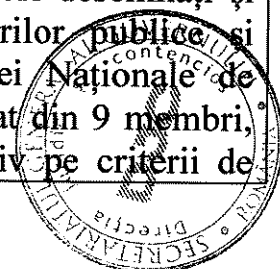
9. Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, prevede în prezent modalitatea de organizare a compartimentelor de audit public intern, respectiv direcție generală, direcție, serviciu, birou sau compartiment cu minimum 2 auditori interni, angajați cu normă întreagă.

Având în vedere constrângerile bugetare care impun o utilizare rațională a fondurilor publice, este necesar ca dimensionarea structurilor la nivelul autorităților administrației publice locale se fie realizată în funcție de necesitățile stabilite conform specificului local.

10. Legislația în vigoare în prezent în domeniul achizițiilor publice prevede necesitatea existenței, la nivelul instituțiilor publice, a unui compartiment intern specializat, format, de regulă, din minimum trei persoane, dintre care cel puțin două treimi având studii superioare, precum și specializări în domeniul achizițiilor.

Având în vedere constrângerile bugetare, care impun o utilizare rațională a fondurilor publice, sunt necesare demersuri de gestionare a deficitului bugetar excesiv cu care se confruntă România.

11. Personalul Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.) beneficiază de o politică salarială independentă, stabilită prin negociere la nivelul instituției. Salariul maxim permis în grila de salarizare este corelat cu salariul personalului din aparatul de lucru al Guvernului. Consiliul de administrație al A.N.L. poate avea între 5 și 7 membri desemnați și numiți prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației. Consiliul de administrație al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPPI) este format din 9 membri, reprezentând sectorul public și privat, numiți exclusiv pe criterii de

competență profesională, președintele consiliului fiind directorul general al ANCPI.

12. În prezent, cadrul normativ care reglementează impozitele, taxele și contribuțiile sociale din România este reprezentat, în principal, de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Acest act normativ stabilește care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale; contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale; modul de calcul și de plată a acestora; procedura de modificare a acestor impozite, taxe și contribuții sociale.

De asemenea, reglementează impozitul pe clădiri, inclusiv valoarea finală a construcțiilor și obligațiile de declarare ale proprietarilor, precum și condițiile de plată și ajustare în cazul modificărilor de situație. Impozitul pe mijlocul de transport se datorează de persoana care deține dreptul de proprietate a unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

Astfel, valoarea impozabilă a clădirilor noi construite în cursul anului anterior este valoarea finală a lucrărilor de construcții.

Impozitul pe clădiri trebuie plătit de persoana care deține clădirea la data de 31 decembrie a anului anterior. Acest impozit se referă la declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor pe parcursul anului fiscal.

Legea nr. 227/2015 reglementează obligațiile legale privind declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor în contextul impozitului pe clădiri. În general, impozitul se datorează de proprietar în data de 31 decembrie a anului anterior. Proprietarii trebuie să depună declarații fiscale la organul fiscal local în diverse situații: dobândirea sau construirea clădirilor, modificarea suprafeței sau a valorii, desființarea sau schimbarea proprietarului. În cazul modificărilor semnificative sau a schimbărilor de rang, impozitul se ajustează începând cu anul următor. De asemenea, declararea nu depinde de înregistrarea cadastrală, iar orice modificare a situației fiscale trebuie comunicată în termen de 30 de zile.

Totodată, autoritatea deliberativă a administrației locale, la propunerea celei executive, poate stabili cote adiționale pentru impozitele și taxele locale, bazate pe criterii economice, sociale, geografice, urbanistice și bugetare, cu excepția anumitor taxe specificate la art. 494 alin. (10) lit. b). Cotele adiționale nu pot depăși 100% din nivelurile maxime existente. Criteriile pentru stabilirea acestor cote sunt decise de autoritatea deliberativă.

13. Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, reglementează drepturile și

obligățiile părților în raporturile fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege. Se aplică, de asemenea, pentru administrarea drepturilor vamale, redevențelor miniere, petroliere și alte creanțe bugetare asimilate creanțelor fiscale, cu condiția ca legea specială să nu prevadă altfel.

Codul de procedură fiscală este procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor fiscale.

Prevederea privind Secretul fiscal impune personalului fiscal să păstreze confidențialitatea asupra informațiilor despre contribuabili, precum date de identificare, obligații fiscale, venituri, bunuri, plăți, conturi, transferuri, solduri, deduceri, credite, datorii și alte date obținute din declarații sau documente.

De asemenea, este obligatorie cooperarea autorităților fiscale centrale și locale, schimbând informații despre veniturile persoanelor fizice, printr-un protocol de aderare la sistemul informatic PatrimVen, transmis electronic de Ministerul Finanțelor/ANAF.

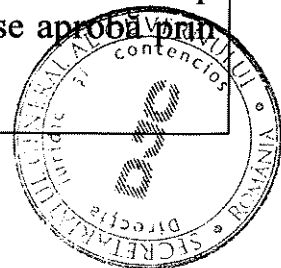
În prezent, pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și mijloacelor de transport, proprietarii trebuie să prezinte certificatul de atestare fiscală care atestă plata tuturor obligațiilor fiscale către bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile. Astfel, proprietarul trebuie să plătească impozitul datorat pentru anul în care are loc înstrăinarea, cu excepția situației în care obligația fiscală revine altei persoane.

O excepție de la această regulă este pentru mijloacele de transport, pentru care proprietarii nu trebuie să prezinte certificatul de atestare fiscală dacă utilizează un formular de contract aprobat legal pentru înstrăinare-dobândire.

Actele de înstrăinare a clădirilor, terenurilor și mijloacelor de transport, care încalcă aceste prevederi, sunt considerate nule de drept.

Dispozițiile privind Publicarea listelor debitorilor care înregistrează obligații fiscale restante stabilesc obligația organelor fiscale de a publica trimestrial pe site lista debitorilor persoane juridice cu obligații fiscale restante și cuantumul acestora. Lista include obligațiile neachitate la sfârșitul fiecărui trimestru, stabilite de ordinul președintelui A.N.A.F. sau hotărârea consiliului local, după notificarea prealabilă a debitorilor. După plata integrală a obligațiilor, organul fiscal actualizează lista în termen de 15 zile. Totodată, se menționează situațiile în care obligațiile fiscale sunt supuse căilor de atac sau suspendării executării, iar aceste aspecte sunt reflectate în publicație.

Organul fiscal central și local trebuie să publice trimestrial pe site lista contribuabililor persoane juridice care au declarat și achitat la timp obligațiile fiscale, fără restante. Procedura de publicare se aprobă prin ordin sau hotărâre, după caz.

14. Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, Direcția Generală Permise de Conducere și Înmatriculări dezvoltă, administrează și gestionează platforma informatică privind furnizarea de servicii publice electronice pentru înmatricularea vehiculelor de către autoritățile competente de înmatriculare. Serviciile publice electronice oferite prin platformă vizează verificarea respectării eliberării certificatelor de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul proprietarii bunurilor care înstrăinează.

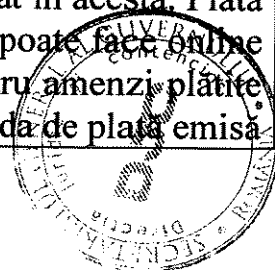
La cererea titularului permisului de conducere, perioada de suspendare a dreptului de a conduce pentru contravenții poate fi redusă cu o treime dacă acesta prezintă dovada plății amenzii aferente contravenției care a dus la suspendare. Această reducere se aprobă de către șeful poliției rutiere județene sau a municipiului București, sau de către șeful poliției rutiere din Inspectoratul General al Poliției Române, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, stabilește faptul că testul de verificare a cunoașterii regulilor de circulație se susține la orice serviciu al poliției rutiere. Totodată, precizează că permisul de conducere se restituie titularului sau reprezentantului său după expirarea perioadei de suspendare.

15. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, stabilește faptul că amenda contravențională are caracter administrativ, cu limite minime și maxime stabilite în funcție de tipul contravenției și autoritatea care o stabilește. Sumele din amenzi aplicate persoanelor juridice se virează integral la bugetul de stat sau, în anumite cazuri, la bugetele locale, în funcție de legislație. Pentru persoanele fizice, sumele se virează integral la bugetele locale ale unității unde au domiciliul, iar pentru cei fără domiciliu sau sediu în România, la bugetul de stat.

De asemenea, procesul-verbal trebuie înmănat sau comunicat, în copie, contravenientului, și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate. Dacă persoana este prezentă și refuză primirea, acesta se consideră comunicat pe loc, fiind înregistrat cu mijloace audio-video. Contravenientul poate obține o copie a procesului-verbal. Comunicarea se face de către organul care a aplicat sancțiunea, în cel mult două luni de la aplicare. Procesul-verbal reprezintă atât un titlu de creanță, cât și o înștiințare de plată.

Contravenientul poate plăti jumătate din minimul amenzii în termen de 15 zile de la înmânarea procesului-verbal, menționat în acesta. Plata amenzilor pentru bugetul de stat și bugetele locale se poate face online sau la ghișee, indiferent de locație sau cetățenie. Pentru amenzi plătite electronic, dovada se face cu extrasul de cont sau dovada de plată emisă

de sistemul electronic, fără a mai fi nevoie de prezentarea fizică a acesteia agentului constatator.

În prezent, o serie de unități administrativ-teritoriale se confruntă cu dificultăți în acoperirea cheltuielilor salariale din veniturile proprii provenite din impozite și taxe locale, precum și din valorificarea bunurilor din domeniul public sau privat al acestora.

16. În prezent, în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu handicap (Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare), asistentul personal este persoana fizică care asigură prin activitatea pe care o desfășoară la domiciliul persoanei cu handicap grav îngrijirea și protecția pe baza nevoilor individuale ale acesteia. Activitatea acestuia se desfășoară în baza unui contract individual de muncă pe perioada corespunzătoare valabilității certificatului de încadrare în grad grav de handicap și în condiții specifice privind munca la domiciliu, încheiat cu primăria de domiciliu sau de reședință a persoanei cu handicap grav.

17. În prezent, în cazul bibliotecilor de drept public organigrama, statul de funcții și regulamentul de organizare și funcționare a acestora sunt avizate atât de autoritățile tutelare, dar și de bibliotecile cu rol de coordonare metodologică.

18. Potrivit Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, sumele reprezentând redevențe rezultate din contractele de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă trebuie declarate și plătite trimestrial, adică de patru ori pe an.

Termenul pentru depunerea declarației și efectuarea plății este până la data de 25 a lunii următoare încheierii fiecărui trimestru.

Aceste sume constituie venit la bugetul de stat.

19. La alineatul (5) al art. 29 din Legea nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social integral public pot participa la procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice în zona teritorială de competență a unităților administrativ-teritoriale care exercită o influență dominantă asupra acestora sau în afara acestei zone dacă operatorul nu are încheiat un alt contract de delegare a gestiunii atribuit direct, conform art. 28. În practică, această prevedere restricționează accesul operatorilor/operatorilor regionali la piața serviciilor comunitare de utilități publice, cu efecte negative asupra mediului concurențial, asupra

activității operatorilor economici și implicit, asupra calității serviciilor publice.

20. Articolul 113 din Legea nr. 292/2011 a asistenței sociale, cu modificările și completările ulterioare prevede o structură organizatorică rigidă pentru serviciile publice de asistență socială, în special la nivelul municipiilor și orașelor, fără a ține cont suficient de diversitatea situațiilor existente în teritoriu. Practica administrativă a demonstrat că această abordare generează dificultăți reale în funcționarea administrațiilor locale, în special în cazul orașelor mici și mijlocii, unde volumul de activitate, resursele umane disponibile și capacitatea financiară nu justifică întotdeauna organizarea serviciilor de asistență socială la nivel de direcție.

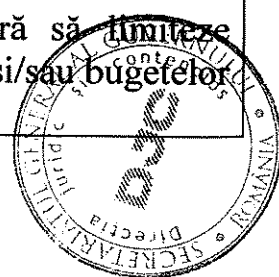
Referitor la situația extraordinară care necesită măsuri urgente precizăm, succint, următoarele:

- Guvernul are obligația constituțională a de a asigura stabilitatea macroeconomică și de a conduce politica fiscal-bugetară într-o manieră prudentă și responsabilă, iar, în contextul în care deficitul bugetar general consolidat este estimat să depășească pragul de 5% din produsul intern brut în anul 2026, iar deficitul structural riscă să atingă niveluri nesustenabile, ca urmare a creșterii rigide a cheltuielilor de personal, care au ajuns la peste 13% din produsul intern brut, neadoptarea unor măsuri imediate de limitare a cheltuielilor publice și de consolidare a veniturilor bugetare ar conduce la accentuarea dezechilibrelor financiare și la creșterea riscurilor fiscale pe termen mediu și lung;

- neadoptarea urgentă de măsuri riguroase pentru corectarea deficitului bugetar excesiv și limitarea creșterii cheltuielilor primare nete poate aduce atingere angajamentelor asumate de România în relația cu instituțiile Uniunii Europene, inclusiv a celor rezultate din Planul bugetar structural pe termen mediu, precum și din Jaloanele incluse în PNRR și din Recomandarea Consiliului Uniunii Europene (2020/C 116/01) și de recomandările Comisiei Europene din iunie 2024;

- existența unor disfuncționalități sistemice semnalate în mod constant la nivelul administrației publice centrale și locale, generate de rigiditatea cadrului normativ actual, de proceduri administrative excesiv birocratice, de existența unor structuri organizatorice de personal insuficient adecvate nevoilor reale ale cetățenilor și mediului de afaceri și de lipsa unor mecanisme eficiente de corelare a cheltuielilor de personal cu capacitatea financiară reală a autorităților și instituțiilor publice afectează capacitatea de a răspunde corespunzător angajamentelor ante-menționate;

- necesitatea urgentă de a găsi soluții de natură să limiteze cheltuielile și să sporească veniturile la bugetul statului și/sau bugetelor locale, respectiv:

- urgența simplificării și accelerării mecanismelor de descentralizare, prin eliminarea etapelor birocratice care generează întârzieri nejustificate și consum excesiv de resurse, în scopul consolidării autonomiei locale și creșterii eficienței administrației publice, precum și necesitatea instituirii unor derogări temporare care să asigure continuitatea serviciilor publice descentralizate și de cea de eficientizare a gestionării patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale,

- necesitatea eficientizării imediate a procedurilor privind atestarea inventarului bunurilor, a transferurilor între domeniile de proprietate și între unități administrativ-teritoriale, inclusiv pentru a preveni degradarea patrimoniului, devalorizarea acestuia și costuri suplimentare la bugetul de stat, precum și pentru a permite implementarea proiectelor finanțate din fonduri nerambursabile sau rambursabile în termenele scurte aferente depunerii documentațiilor,

- urgența reformării managementului resurselor umane din administrația publică, precum și obligațiile asumate în acest sens în contextul PNRR, precum și al soluțiilor în materie de politici de personal agreeate la nivel politic, inclusiv prin introducerea unor mecanisme de evaluare bazate pe competențe, a mobilității și rotației în funcțiile publice sensibile, pentru reducerea riscurilor de corupție, precum și prin reducerea cheltuielilor de personal și a numărului de angajați din sectorul public, sau identificării unor soluții alternative la acestea, măsuri indispensabile pentru creșterea performanței administrative, prevenirea riscurilor de politizare și consolidarea integrității instituționale,

Mai mult, Programul Național de Guvernare PSD-PNL-USR-UDMR-Grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților 2025-2028 are în vedere o serie de reforme, politici și ținte cu privire la reorganizarea administrației publice centrale și locale și eficientizarea funcționării acesteia, care impun soluții urgente luând în considerare faptul că disfuncționalitățile structurale existente la nivelul administrației publice locale (inclusiv cele privind dimensionarea aparatului propriu, rigiditățile organizaționale în urbanism, audit, achiziții publice, precum și blocajele procedurale legate de inventarierea și valorificarea patrimoniului) afectează capacitatea administrativă și generează întârzieri în luarea deciziilor, cu impact direct asupra implementării investițiilor și a prestării serviciilor publice.

În acest context este stringentă creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale, în vederea asigurării continuității și calității serviciilor publice esențiale pentru cetățeni, precum și pentru prevenirea situațiilor de blocaj administrativ, acumulare de arierate și incapacitate de plată la nivel local.

Mentținerea actualului cadru legislativ în domeniul finanțelor publice locale, al organizării administrației publice, al fiscalității locale și al disciplinei bugetare conduce la perpetuarea unor practici

nesustenabile, inclusiv la menținerea unor facilități fiscale necorelate cu realitățile economice actuale, cu impact negativ asupra veniturilor bugetare. Potrivit estimărilor, unele măsuri de reducere a cheltuielilor de personal și optimizare administrativă produc economii anuale semnificative (inclusiv diminuarea numărului total de posturi, cu o economie anuală estimată), iar întârzierea aplicării acestora ar afecta direct efortul de consolidare fiscală și ar menține presiuni nejustificate asupra bugetului general consolidat.

Totodată, este necesară instituirea unui cadru normativ primar, predictibil și coerent pentru derularea Programului multianual de sprijinire a cooperării unităților administrativ-teritoriale membre ale consorțiilor administrative, care să operaționalizeze cadrul creat prin jalonul 310 din PNRR, astfel încât mecanismul de finanțare să fie lipsit de ambiguități și aplicabil imediat, pentru a sprijini concret unitățile administrativ-teritoriale membre ale consorțiilor administrative.

Totodată adoptarea imediată a unor măsuri de creștere a gradului de colectare a impozitelor și taxelor locale, de combatere a evaziunii fiscale la nivel local și a neconformării la nivel local, care generează pierderi bugetare de ordinul miliardelor de lei anual și compromit finanțarea serviciilor publice și a investițiilor locale, de transparentizare a informațiilor fiscale și de responsabilizare a contribuabililor este indispensabilă pentru asigurarea echității fiscale și a sustenabilității bugetelor locale.

De asemenea, sunt necesare măsuri urgente pentru asigurarea cofinanțării pentru proiectele finanțate din fonduri europene, în special din cadrul Planului național de redresare și reziliență și al Politicii de Coeziune, cu termene stricte de execuție în perioada 2026–2027, existând riscul pierderii definitive a acestor fonduri în lipsa unor măsuri imediate de stabilizare financiară la nivel local.

Neadoptarea cu celeritate a unor mecanisme eficiente de creștere a gradului de colectare a creanțelor locale, inclusiv prin utilizarea tehnologiilor digitale, interconectarea bazelor de date fiscale, administrative și de evidență a patrimoniului, condiționarea anumitor drepturi sau operațiuni administrative de achitarea obligațiilor restante și întărirea măsurilor coercitive proporționale, provenite din amenzi contravenționale și alte obligații către bugetele locale ar conduce la perpetuarea unui nivel ridicat de neîncasare, afectând capacitatea de finanțare a serviciilor publice la nivel local și generând efecte negative asupra echilibrului bugetar. Cu toate acestea, astfel de măsuri trebuie să fie însoțite de un echilibru între disciplina fiscal-bugetară și protecția persoanelor vulnerabile, astfel încât măsurile de recuperare a creanțelor să permită menținerea unui nivel minim de protecție socială, fără a afecta însă funcționarea serviciilor publice locale esențiale.

Totodată, structuri administrative de personal, în special cele locale, supradimensionate, cu un număr maxim de posturi necorelat cu populația, competențele legale și capacitatea financiară a unităților

	administrativ-teritoriale, precum și suprapunerile funcționale din compartimentele suport, care generează cheltuieli de personal excesive și blochează alocarea resurselor către investiții publice productive, trebuie adaptate/reorganizate astfel încât să răspundă mai eficient nevoilor comunităților/cetățenilor. Toate acestea urmăresc necesitatea întăririi rolului autorităților administrației publice locale în reglementarea și controlul activităților cu impact social semnificativ la nivel comunitar, inclusiv prin instituirea unor pârgii decizionale și fiscale la nivel local, în acord cu principiile autonomiei locale, subsidiarității și descentralizării. Neadoptarea cu celeritate a măsurilor propuse ar conduce la diminuarea capacității autorităților administrației publice, în special a celor locale de a-și exercita atribuțiile constituționale și legale, cu impact direct asupra furnizării serviciilor publice, asupra coeziunii sociale și asupra dezvoltării locale. Ținând cont de caracterul obiectiv, cuantificabil și imediat al riscurilor bugetare și administrative identificate, care nu pot fi înlăturate prin procedura obișnuită de legiferare, având în vedere durata acestora și efectele negative ireversibile care s-ar produce în lipsa unei intervenții normative urgente, întrucât neadoptarea prezentelor măsuri în regim de urgență ar conduce la menținerea blocajelor administrative și fiscale, la diminuarea capacității efective de implementare a investițiilor la nivel local, la accentuarea riscurilor bugetare și la afectarea accesului colectivităților locale la servicii publice de calitate, impactul socioeconomic fiind unul negativ, având în vedere că toate aceste elemente vizează interesul public general, stabilitatea financiară a statului, funcționarea coerentă a administrației publice și respectarea angajamentelor internaționale ale României, constituind o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea acestor măsuri printr-o ordonanță de urgență.
2.3. Schimbări preconizate	Proiectul de act normativ reglementează unele măsuri fiscal-bugetare și are drept scop creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale în vederea consolidării sustenabilității financiare a României prin limitarea cheltuielilor unităților administrativ-teritoriale și creșterea veniturilor astfel încât finanțarea categoriilor de servicii publice destinate cetățenilor să se poată susține din fonduri publice. Pentru atingerea scopului este necesar să fie instituite o serie de măsuri, astfel încât să se asigure respectarea angajamentelor asumate de România în ceea ce privește încadrarea în ținta de deficit bugetar, fiind necesară atât diminuarea unor cheltuieli de funcționare ale instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, cât și o creștere a veniturilor bugetare ale unităților administrativ-teritoriale. I. Măsuri pentru eficientizarea activității în administrația publică 1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare

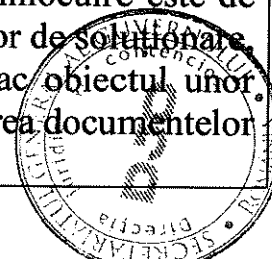
1.1. În domeniul descentralizării prin prezentul act normativ se urmărește simplificarea și accelerarea semnificativă a procesului de descentralizare administrativă. Modificările și completările propuse au în vedere eliminarea pașilor birocratici care generează întârzieri nejustificate și care sunt consumatori excesivi de resurse fără a contribui substanțial la îmbunătățirea procesului decizional și/sau la implementarea efectivă a transferului de competențe către autoritățile administrației publice locale. Astfel, se propune eliminarea cerințelor legate de strategiile de descentralizare, de analizele de impact și de fazele-pilot simplificând transferul de competențe prin limitarea acestuia exclusiv la elaborarea proiectelor de legi sectoriale, cu consultarea directă a ministerului coordonator al procesului de descentralizare și a structurilor asociative ale autorităților locale.

Prin aceste schimbări, se urmărește crearea unui cadru legislativ simplificat, coerent și operativ, capabil să sprijine și să accelereze procesul real de descentralizare, facilitând astfel atingerea obiectivului strategic de consolidare a autonomiei locale și de eficientizare a administrației publice.

Autoritățile administrației publice locale mențin posturile preluate pentru un timp, corelativ cu instituirea unei derogări temporare de la regulile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 privind încadrarea în limitele de personal și cheltuieli asigurând continuitatea serviciului public descentralizat.

1.2. În ceea ce privește consolidarea cadrului legal pentru asigurarea derulării Programului multianual pentru sprijinirea cooperării unităților administrativ-teritoriale membre ale consorțiilor administrative, pentru a asigura predictibilitatea și coerența normelor privind obiectivele, beneficiarii și mecanismul de finanțare al Programului multianual, sunt reglementate la nivel de normă primară regulile esențiale privind derularea acestuia. Totodată, sunt stabilite reperele (detalierea obiectivelor, categoriile de activități finanțabile, precum și cadrul general privind funcționarea și derularea Programului multianual) care pot fi reglementate prin hotărâre a Guvernului. Această măsură previne astfel, potențialele ambiguități și contribuie la consolidarea bazei legale a finanțării acestui Program prin bugetul de stat.

1.3. Referitor la procedura de atestare a inventarului, se propune înlocuirea ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice cu instituția prefectului în scopul eficientizării activității de verificare și emitere a unui punct de vedere. Având în vedere rolul acordat prefectului prin constituție, poziționarea sa la nivelul teritoriului și relația cu serviciile publice deconcentrate, apreciem că această înlocuire este de natură să determine scurtarea semnificativă a termenelor de soluționare, cu atât mai mult cu cât în situația imobilelor care fac obiectul unor proiecte pe fonduri europene, termenele pentru depunerea documentelor sunt foarte scurte.

1.4. Referitor la trecerile din proprietatea statului în proprietatea unităților administrativ-teritoriale sau trecerile din proprietatea unei unități administrativ-teritoriale în proprietatea altei unități administrativ-teritoriale, se are în vedere eficientizarea cadrului normativ, în concordanță cu demersurile de gestionare a deficitului bugetar excesiv cu care se confruntă România, asigurându-se totodată premisele pentru furnizarea serviciilor publice la nivel local și implementarea corespunzătoare a proiectelor finanțate din fonduri nerambursabile sau rambursabile.

În acest sens se au în vedere următoarele:

✓ reglementarea posibilității ca, în situația în care autoritățile prevăzute la art. 287 lit. a) din Codul administrativ care au în administrare bunul respectiv nu dau curs solicitării de trecere a bunului din proprietate publică a statului în proprietate publică a unității administrativ-teritoriale, autoritatea locală să aibă posibilitatea de a semna Guvernului interesul public local cu privire la acel bun, prin intermediul unui memorandum privind oportunitatea luării măsurilor prevăzute de lege pentru trecerea bunului, inițiat de ministerul cu atribuții în domeniul administrației publice. Situația va fi reglementată, de o manieră similară, și pentru bunurile din domeniul privat;

✓ eliminarea termenului maximal de 5 ani pentru prelungirea duratei de realizare a investițiilor în cazul trecerilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în vederea realizării unor obiective de interes public local și/sau județean, aceasta urmând a fi stabilită, de la caz la caz, de comun acord între autoritățile implicate, care sunt cele mai în măsură să aprecieze durata necesară finalizării investițiilor, în funcție de specificitatea fiecărei spețe și de interesul public național și local. Suplimentar simplificării și flexibilizării procedurilor, această reglementare permite o mai bună protejare a interesului public local și național și evitarea plății unor despăgubiri de la bugetul de stat.

✓ punerea în acord a normelor Codului administrativ cu legislația specifică care reglementează denumirea și perioada de implementare a Programului Național de Cadastru și Carte Funciară, care să permită utilizarea mecanismului juridic propus referitor la trecerea unui bun din domeniul public al statului, care este înscris în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și care nu este înscris în cartea funciară, în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, până la finalizarea Programului Național de Cadastru și Carte Funciară, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2030, fără înscrierea în sistemul integrat de cadastru și carte funciară. Înscrierea în cartea funciară urmează să se realizeze ulterior trecerii, de către unitatea administrativ-teritorială care a dobândit dreptul de proprietate în urma procedurii de trecere, în termen de maxim 3 ani de la dobândirea dreptului de proprietate. Precizăm faptul că, în conformitate cu prevederile Codului civil (Legea nr.287/2009, republicată, cu modificările și completările

ulterioare) – art. 887 - Dobândirea unor drepturi reale fără înscriere (1) Drepturile reale se dobândesc fără înscriere în cartea funciară când provin din moștenire, accesiune naturală, vânzare silită, expropriere pentru cauză de utilitate publică, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege. (2) Cu toate acestea, în cazul vânzării silite, dacă urmărirea imobilului nu a fost în prealabil notată în cartea funciară, drepturile reale astfel dobândite nu vor putea fi opuse terților dobânditori de bună credință. (3) În cazurile prevăzute la alin.(1), titularul drepturilor astfel dobândite nu va putea însă dispune de ele prin cartea funciară decât după ce s-a făcut înscrierea.

✓ reglementarea procedurii de urmat în situația în care autoritățile administrației publice locale identifică, pe raza administrativ-teritorială a acestora, bunuri imobile care fac parte din domeniul privat al statului pentru care nu sunt cunoscute entitățile cărora li s-a atribuit un drept real și care prezintă interes pentru autoritățile administrației publice locale, astfel încât toate părțile implicate să poată acționa în consecință și, pe de o parte, să se prevină degradarea imobilelor și cheltuieli de întreținere nejustificate la bugetul de stat și, pe de altă parte, să se permită utilizarea bunurilor în interesul comunităților locale. În situația în care nu se cunoaște valoarea de inventar a bunurilor, ministerul cu atribuții în domeniul finanțelor publice procedează la evaluarea bunului, iar costurile cu evaluarea bunului se recuperează de la autoritățile administrației publice locale.

✓ reglementarea posibilității ca, în situația trecerii unui bun din proprietatea privată a statului în proprietatea privată a unității administrativ-teritoriale în vederea deservirii unui interes public local, plata contravalorii bunurilor să se poate face în termen de maximum 10 ani de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de trecere, într-una sau în mai multe tranșe, cu condiția menținerii bunului în proprietatea unității administrativ-teritoriale până la efectuarea integrală a plății. În cazul în care plata contravalorii se realizează în mai multe tranșe, prima tranșă trebuie să reprezinte 25% din totalul sumei. Situația este reglementată, de o manieră similară, și pentru trecerea unui bun din proprietatea privată a unei unități administrativ-teritoriale în proprietatea privată a altei unități administrativ-teritoriale.

✓ reglementarea posibilității de trecerea a unui bun mobil din proprietatea privată a unei unități administrativ-teritoriale în proprietatea privată a altei unități administrativ-teritoriale, fără plata contravalorii bunurilor, în cazul în care bunul a fost achiziționat în cadrul unui proiect finanțat din fonduri europene nerambursabile, din fonduri externe rambursabile sau prin Mecanismul de redresare și reziliență.

În acest context, reglementarea propusă oferă o alternativă de natură să soluționeze o disfuncționalitate stringentă, care s-a accentuat în condițiile extraordinare ale lipsei cronice a resurselor financiare de la nivelul administrației publice centrale și deficitului bugetar excesiv și prezintă o serie de avantaje importante, respectiv:

○ permite statului să dea curs prompt unei solicitări a unității administrativ-teritoriale de satisfacere a unui interes public județean/local și să ofere o alternativă de susținere a consolidării serviciilor publice la nivel local care nu grevează suplimentar bugetul de stat;

○ permite conservarea și exploatarea corespunzătoare a bunului și evitarea degradării și devalorizării acestuia, fără a se genera costuri nesustenabile de întreținere/restaurare/eventuale litigii la bugetul de stat;

○ facilitează accesul la fonduri nerambursabile pentru consolidarea unor servicii publice la nivel local și permite implementarea proiectelor în conformitate cu prevederile cererilor de finanțare aprobate;

○ contribuie la realizarea cadastrului general, prin faptul că unitățile administrativ-teritoriale vizate au interesul și obligația de a înscrie bunul în termenul prevăzut.

1.5. Referitor la redevențe, se are în vedere ca redevența obținută prin concesionare să vizeze, în mod explicit, activitățile de exploatare a terenurilor agricole aflate în proprietatea statului, conform procentelor deja stabilite, deoarece redevențele miniere sunt deja reglementate expres în Legea minelor. De asemenea se propune ca agenții economici să plătescă redevența ca și până acum, la bugetul de stat, iar direcțiile generale ale finanțelor publice, să vireze lunar la unitățile administrativ-teritoriale, suma din cota prevăzută de lege, asemănător virării cotei din impozitul pe venit. Prin aceasta propunere se simplifică procedura, întrucât agenții economici nu mai fac declarații, nu sunt implicați în virarea sumelor conform cotelor partajate și doar trezoreria face operațiunile de virare. În plus, se acordă competențe autorităților administrației publice locale pentru a verifica concordanța dintre prevederile contractuale și situația faptică.

1.6. În domeniul închirierii bunurilor proprietate publică și privată a statului și ale unităților administrativ teritoriale propunerea de reglementare vizează introducerea unor excepții de la închirierea prin licitație publică reglementată în Codul administrativ, pentru a se eficientiza și debirocratiza procedura de atribuire a contractului de închiriere și pentru a se permite unor autorități sau instituții publice să poată închiria bunuri proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în vederea desfășurării unor activități legate de deservirea interesului public național sau, după caz local. În acest context, prezentul act normativ își propune debirocratizarea, simplificarea și eficientizarea procedurilor de închiriere a bunurilor proprietate publică și privată a statului și a unităților administrativ-teritoriale, astfel încât, pe de o parte, să se evite discriminarea autorităților și instituțiilor publice în procesul de atribuire și, pe de altă parte, să se asigure exploatarea eficientă a bunurilor destinate închirierii raportat la specificul lor și eforturile de atribuire.

Astfel, se are în vedere reglementarea posibilității ca bunurile proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-

teritoriale să poată fi închiriate fără organizarea unei licitații publice, pe bază de procedură specifică aprobată de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu respectarea unor condiții minime reglementate, într-o serie de situații specifice: când titularul dreptului de închiriere este o autoritate sau instituție publică a administrației publice centrale sau locale sau un operator privat în subordinea acestuia care are ca obiect de activitate gestionarea, întreținerea, repararea și dezvoltarea respectivului bun, dar numai până la finalizarea privatizării acestuia; când închirierea are caracter ocazional, pe o perioadă de cel mult 45 de zile, fără posibilitate de prelungire; în cazul bunurilor cu destinația de garaje, locuri de parcare sau alte bunuri similare, care nu au destinații comerciale și pentru care, prin procedura specifică aprobată, este prevăzută o chirie fixă și sunt stabilite condiții de eligibilitate a titularului dreptului de închiriere; în cazul locuințelor de serviciu; în cazul suprafețelor de dimensiuni mici (maxim 10mp); în cazul în care chiriașii sunt titularii unor drepturi de preemțiune stabilite prin lege.

1.7. În domeniul personalului din administrația publică propunerea de reglementare se raportează, în principal, la prevederi din Titlul II Statutul funcționarilor publici din cuprinsul Părții a VI-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare. Modificările și completările aduse de prezentul proiect de act normativ au ca scop crearea unui cadru legal care să sprijine un management performant al resurselor umane din administrația publică, bazat pe principiile performanței și meritocrației. Noul cadru legal va oferi o soluție optimă în contextul național actual pentru creșterea performanței resurselor umane din administrația publică, adaptabile la schimbare și orientate către cetățeni.

Acest deziderat necesită crearea unui mediu profesional care să pună valoare pe competență, performanță și merit și care să ofere angajaților un parcurs de carieră clar, echitabil, motivant și competitiv. Un sistem performant de management al resurselor umane trebuie să permită angajaților să înțeleagă și să-și asume rolul pe care îl îndeplinesc atât în cadrul administrației, cât și în societate și să își dezvolte propriile competențe profesionale în acest sens. Trebuie, totodată, să creeze cadrul în care angajații se simt motivați să se perfecționeze, să performeze și să devină profesioniști în domeniul lor de activitate.

Prezenta reglementare își propune dezvoltarea și diversificarea abilităților de management¹ și de leadership² la nivelul înalților funcționari publici și a funcționarilor publici de conducere din administrația publică centrală, prin introducerea unui sistem de mandate limitate și de mobilitate orizontală/rotație, la nivelul acestor posturi, diferențiat – obligatoriu sau voluntar – în funcție de sensibilitatea

¹ De conducere/administrare/gestionare a proceselor/mecanismelor/procedurilor organizaționale

² Categorie de competențe generale necesară ocupării anumitor funcții publice de conducere, precum și funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici, care se referă la competențele necesare pentru a crea o viziune clară și genera implicare în proiecte complexe, a schimba procesele și a realiza obiective strategice;

posturilor, consolidând astfel managementul performanței bazat pe competențe, ducând la reducerea/evitarea politizării funcției publice sau la menținerea în aceleași funcții, vulnerabile la acțiuni/influente externe administrației publice (în domenii precum achiziții publice, resurse umane, control etc.). Astfel, măsura va contribui și la creșterea, pe această cale, a prestigiului funcției publice.

În subsidiar se va urmări restrângerea numirilor pentru exercitarea cu caracter temporar a unor funcții publice de conducere la situațiile și perioadele în care respectivele posturi nu pot fi ocupate prin: recrutare, promovare, rotație sau transfer.

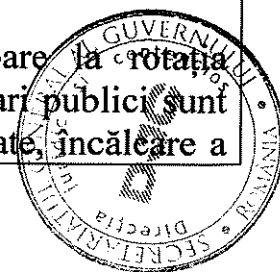
Pentru funcțiile publice corespondente înalților funcționari publici și pentru funcțiile publice de conducere sensibile din administrația publică centrală se vor introduce prevederi privind:

- a) exercitarea acestor funcții în baza unor mandate limitate;
- b) realizarea unor evaluări multianuale a performanțelor profesionale individuale, bazate pe evaluarea performanțelor de management, printr-o procedură de evaluare reglementată printr-o anexă nouă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare (anexa nr. 6²);

c) reglementarea unei noi forme de modificare a raporturilor de serviciu, respectiv mobilitatea prin rotație și reglementarea modalității de realizare a acesteia într-o anexă nouă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare (anexa nr. 11), aplicabilă în mod obligatoriu. Schimbările preconizate urmăresc în primul rând să creeze premise pentru dezvoltarea competențelor de management ale înalților funcționari publici și funcționarilor publici de conducere din cadrul administrației publice centrale care ocupă funcții sensibile și să crească motivația pentru performanță administrativă, prin aceea că se introduc evaluări multianuale ale performanțelor pe baza unor planuri de management elaborate chiar de funcționarii publici ce ocupă funcții publice din categoria înalților funcționari publici și funcții publice de conducere sensibile și armonizate cu planurile strategice sau de dezvoltare instituționale.

Mai mult decât atât, introducerea rotației voluntare în funcții publice de conducere creează o nouă opțiune pentru înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere care ocupă funcții publice sensibile pentru dezvoltare profesională. Aceștia vor putea să se rotească voluntar pe alte funcții publice de conducere decât cele ocupate, atât ca modalitate de a-și dezvolta suplimentar competențele, cât și ca modalitate de a transfera bune practici de management de la o autoritate sau instituție publică la alta. Introducerea acestei modalități de modificare a raporturilor de serviciu este bazată pe bune practici identificate la nivel european.

Diferențele privind aplicarea prevederilor referitoare la rotația obligatorie pentru diferitele categorii de înalți funcționari publici sunt justificate de tipurile de riscuri de incidente de integritate, încălcări a

standardelor de integritate și de politizare la care aceștia sunt supuși conform analizelor realizate de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici (ANFP), dar și de către alte instituții și organizații naționale și internaționale, materializate prin Hotărârea Guvernului nr. 1269/2021 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție 2021-2025 și a documentelor aferente acesteia. Politicile preventive promovate prin strategie acoperă o mare varietate de aspecte, având drept scop formarea unei culturi a integrității, strategia fiind corelată cu toate instrumentele internaționale anticorupție la care România este parte (MCV, GRECO, UNCAC, RAI). În acest sens, SNA reunește măsurile de transparență instituțională și de prevenire a corupției, reglementate de diverse acte normative referitoare la: codul etic/deontologic/de conduită, consilierul de etică, declararea averilor, declararea cadourilor, conflictele de interese, incompatibilitățile, transparența în procesul decizional, accesul la informații de interes public, protecția avertizorului în interes public, interdicțiile post-angajare în cadrul instituțiilor publice (pantouflage), funcțiile sensibile, gestionarea riscurilor de integritate și evaluarea expost a incidentelor de integritate.

În stabilirea noilor reguli privind mandatele pentru înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere care ocupă funcții sensibile a fost luat în calcul și faptul că mobilitatea înalților funcționari publici și a celor de conducere din categoria funcțiilor sensibile este necesară, dar fără să fie corelată cu schimbările politice pentru a nu conduce la instabilitate.

Totodată, având în vedere criza economică și financiară în care se află România, angajamentul Guvernului privind reducerea și eficientizarea aparatului de stat, precum și necesitatea diminuării cheltuielilor publice destinate aparatului de lucru al Guvernului prin proiectul de act normativ se propune desființarea funcției publice de inspector guvernamental.

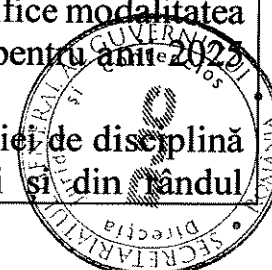
Prin derogare de la art. 519 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, inspectorii guvernamentali ale căror raporturi de serviciu încetează intră de drept în corpul de rezervă al funcționarilor publici.

Prin proiectul de act normativ se propune, de asemenea:

- revenirea la normele de structură organizatorică pentru serviciu, direcție, direcție generală de dinainte de modificarea adusă prin Legea nr. 296/2023 și se stabilește aplicarea similară a acestor normative și pentru personalul contractual; corelativ art. XXI din Legea nr. 296/2023 se abrogă;
- modificarea componenței comisiilor de concurs în sensul participării, la cerere, a reprezentanților Agenției Naționale a Funcționarilor Publici doar pentru concursurile organizate pentru ocuparea funcțiilor de conducere;

- reglementarea posibilității ca membrii Comisiei de disciplină pentru înalții funcționari publici să fie nominalizați și din rândul funcționarilor publici de conducere;
- simplificarea procedurii transferului în interesul serviciului, păstrând obligația autorităților și instituțiilor publice de publicare a unui anunț privind demararea procedurii de transfer doar pentru transferul la cerere;
- introducerea normelor prin care să se reglementeze realizarea procesului de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici pe bază de competențe (anexa nr. 6¹) care să stabilească în mod concret modalitatea de desfășurare a întregului proces de evaluare. Având în vedere obiectivul principal de operaționalizare și aplicare a cadrelor de competențe, realizarea acestuia presupune reformarea procesului de evaluare anuală a performanțelor individuale, în corelare cu Jalonul 418 revizuit, astfel încât acesta să permită evaluarea modului de îndeplinire a obiectivelor individuale, utilizând cadrele de competențe generale și nivelurile de complexitate aferente, precum și descriptorii și indicatorii comportamentali aferenți acestora, astfel cum sunt prevăzuți în art. 17 din anexa nr. 8 la Codul administrativ;
- se are în vedere, totodată, ca indicatorii de performanță utilizați în evaluarea gradului și modului de atingere a obiectivelor individuale să includă cel puțin următorii indicatori, a căror pondere cumulată să reprezinte cel puțin 50% din ponderea alocată fiecărui obiectiv, respectiv:
 - a) gradul de complexitate a lucrărilor sau sarcinilor efectuate anual;
 - b) gradul de implicare în realizarea lucrărilor sau sarcinilor efectuate anual;
 - c) număr de lucrări sau sarcini efectuate anual raportat la numărul zilelor lucrătoare din anul pentru care se face evaluarea.
- evaluarea fiecăruia dintre indicatorii prevăzuți urmează a se realiza pe baza unei grile de notare prin acordarea unei note de la 1 la 5. Evaluarea fiecărui dintre indicatorii prevăzuți urmează a se realiza pe baza unei grile de notare prin acordarea unei note de la 1 la 5.
- se are în vedere introducerea la un interval de 4 ani, a verificării cunoștințelor funcționarilor publici privind actele normative identificate prin fișa postului ca reprezentând legislație specifică postului ocupat, necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor, ca parte integrantă a procesului de evaluare. Prin excepție, conducătorul autorității sau instituției publice poată să dispună verificarea anuală a cunoștințelor privind actele normative identificate prin fișa postului ca reprezentând legislație specifică postului ocupat;
- se introduc norme tranzitorii/derogări care să clarifice modalitatea de evaluare a performanțelor profesionale individuale pentru anii 2025 și 2026
- se reglementează posibilitatea ca membrii Comisiei de disciplină pentru înalții funcționari publici să fie nominalizați și din rândul

funcționarilor publici de conducere, având în vedere numărul redus de înalți funcționari publici încadrați în prezent, aspect care a condus la neconstituirea acestei comisii.

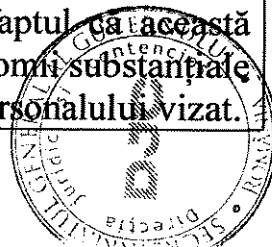
- posibilitatea exercitării raportului de serviciu cu timp parțial, în alte situații limitative decât cele prevăzute la art. 378, prin reglementarea posibilității exercitării raportului de serviciu cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă la nivelul autorităților administrației publice locale, în situația reorganizării acestora, dacă atribuțiile corespunzătoare postului pot fi realizate cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă.

- posibilitatea ca funcționarii publici definitivi numiți în funcții publice în baza unui raport de serviciu cu timp parțial să poată exercita un alt raport de serviciu cu timp parțial în cadrul aceleiași autorități publice, unei alte autorități a administrației publice locale sau instituții publice subordonate, după caz, în măsura în care atribuțiile și condițiile de ocupare prevăzute în fișele de post aferente celor două funcții publice sunt similare.

- în mod corelativ, prin completarea art. 94 alin. (21) cu o nouă literă, lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, se reglementează că nu se află în situație de incompatibilitate funcționarii publici care exercită raporturi de serviciu cu timp parțial în cadrul autorităților administrației publice locale sau instituțiilor publice subordonate, după caz, potrivit art. 378¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Prezentul act normativ include și 3 anexe, prevăzute ca anexe la Codul administrativ, două dintre acestea fiind dedicate revizuirii procesului de evaluare, prin clarificarea evaluării pe bază de competențe, respectiv prin instituirea evaluării multianuale pentru evaluarea performanțelor individuale ale funcționarilor publici de conducere din administrația publică centrală care ocupă funcții sensibile. Cea de-a treia anexă include norme privind mobilitatea prin rotație a înalților funcționari publici și a funcționarilor publici de conducere din administrația publică centrală care ocupă funcții sensibile.

Pentru asigurarea cheltuirii eficiente a fondurilor publice, proiectul de act normativ propune și reducerea cu unu a numărului de consilieri personali de la cabinetul demnitarului de la nivelul administrației publice centrale și reducerea numărului de consilieri de la nivelul administrației publice locale în funcție de numărul de locuitori ai fiecărei unități administrativ-teritoriale. Menționăm faptul că această măsură a fost avută în vedere pentru realizarea de economii substanțiale care reprezintă cheltuielile ocazionate de salarizarea personalului vizat.

Această măsură generează o reducere a numărului total de posturi la cabinetul demnitarilor din administrația centrală și locală de 6.102 posturi, respectiv o economie anuală de 362.630.400 lei.

Totodată, se propune optimizarea derulării deschiderii procedurii succesore de către secretarul general al unității administrativ-teritoriale în sensul aprobării prin ordin al ministrului care coordonează domeniul administrației publice a formularelor specifice pentru derularea acestei proceduri. Prin această măsură se preconizează creșterea veniturilor la bugetele locale de la moștenitori pentru bunurile autorilor decedați.

2. Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare:

Prin proiect se propune eliminarea unui format unitar privind dimensionarea structurilor de specialitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului la nivelul autorităților administrației publice locale, în funcție de necesitățile stabilite conform specificului local, pentru a permite respectarea principiului constituțional al autonomiei locale, administrative și financiare.

Astfel, reglementarea propusă nu mai prevede obligativitatea organizării structurilor de specialitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului sub forma de direcție generală/direcție/serviciu/compartiment, în funcție de rangul unității administrativ-teritoriale.

3. Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, se modifică pentru a permite dimensionarea structurilor la nivelul autorităților administrației publice locale în funcție de necesitățile stabilite conform specificului local. Astfel, se propune stabilirea numărului de auditori interni în sistem asociativ prin raportare la un număr mai mare de unități administrativ-teritoriale, respectiv 10.

4. Prin proiect se propune ca la nivelul compartimentului intern specializat în domeniul achizițiilor publice din cadrul instituțiilor publice (reglementat prin Legea nr. 98/2016) cel puțin o persoană să aibă studii superioare, precum și specializări în domeniul achizițiilor, față de prevederile actuale care impun minimum trei persoane, dintre care cel puțin două treimi având studii superioare, precum și specializări în domeniul achizițiilor.

Având în vedere constrângerile bugetare, care impun o utilizare rațională a fondurilor publice, sunt necesare demersuri de gestionare a deficitului bugetar excesiv cu care se confruntă România, se permite dimensionarea structurilor la nivelul autorităților administrației publice locale.

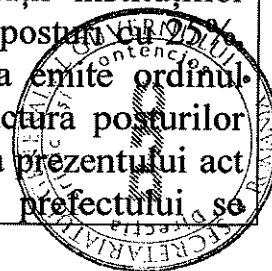
Totodată, prin proiect se propune abrogarea prevederilor legale care stabilesc condițiile de organizare ale compartimentelor interne specializate în domeniul achizițiilor.

5. De asemenea, prin proiect se propune modificarea actelor normative care reglementează remunerarea conducătorilor instituțiilor subordonate din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. Astfel, se introduce un plafon explicit al salariului președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, care nu poate depăși 0,9 din indemnizația ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației (Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, cu modificările și completările ulterioare). Astfel, reducerea anuală a cheltuielilor este estimată la aproximativ 190.812 lei brut prin limitarea salariului președintelui A.N.R.S.C.

Totodată, se propune reducerea numărului de membrii ai consiliului de administrație pentru Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, precum și pentru Agenția Națională pentru Locuințe. Astfel, numărul membrilor consiliului de administrație pentru Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (prevăzut de Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare) se propune a fi redus de la 9 la 5 membrii, iar numărul membrilor consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Locuințe (reglementat de Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare) se reduce de la 5-7 membrii la 5 membrii. Astfel, economia anuală rezultată determinată de reducerea membrilor din consiliile de administrație de la cele două agenții este de 410.444 lei.

6. Totodată, pentru eficientizarea activității autorităților și instituțiilor publice de la nivel central o altă măsură propusă este aceea ca începând cu data de 1 a lunii următoare datei de intrare în vigoare a prezentului act ordonatorii principali de credite ai autorităților și instituțiilor publice de la nivelul administrației publice centrale pot prelua integral sau parțial exercitarea atribuțiilor compartimentelor suport de la ordonatorii secundari de credite și de la ordonatorii terțiari de credite, după caz, aflați în subordinea sau coordonarea acestora. Această măsură nu se aplică instituțiilor publice din domeniul culturii.

7. De asemenea, tot pentru eficientizarea activității instituțiilor prefectului se propune reducerea numărului maxim de posturi cu 20%, iar ministerul coordonator al activității prefectului va emite ordinul pentru stabilirea numărului maxim de posturi și structura posturilor aferente instituției prefectului în 15 zile de la adoptarea prezentului act normativ. Procedura de reorganizare a instituțiilor prefectului se

definitivează de către instituțiile prefectului până cel târziu la data de 1 iulie 2026. Măsura reducerii cheltuielilor de personal cu 10% centralizat pe fiecare ordonator principal de credite nu se aplică instituțiilor prefectului.

8. Totodată, se propune ca în cazul bibliotecilor de drept public organigrama, statul de funcții și regulamentul de organizare și funcționare a acestora să fie avizate doar de autoritățile tutelare, pentru a se asigura eficientizarea activității acestora.

II. Măsuri pentru creșterea veniturilor la bugetul local

Măsurile introduse prin prezentul proiect privesc mecanisme de creștere a încasării sumelor datorate bugetelor locale. Acestea au în vedere principiul echității și al proporționalității, astfel încât conformarea privind achitarea obligațiilor față de stat să fie aplicabilă tuturor persoanelor și nu doar celor care se conformează în mod voluntar prevederilor legale. Statul crează astfel pârghii pentru evitarea eludării prevederilor legale.

1. Prin modificările și completările Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

a) se stabilește că pentru lucrările realizate legal, adică cele cu autorizație de construire, valoarea de impozitare va fi calculată pe baza informațiilor specifice din documentele oficiale, cum ar fi anexa din cererea pentru emiterea autorizației și proiectul anexat acesteia. Practic, se asigură că impozitul se stabilește în funcție de date concrete și oficiale, pentru a evita interpretări sau estimări neclare.

b) se reglementează situația construcțiilor realizate fără autorizație de construire, exceptând cele edificate înainte de 1 august 2001. În aceste cazuri, valoarea de impozitare va fi calculată în funcție de suprafața clădirii executate.

În plus, se introduce o majorare de 100% a impozitului pentru o perioadă de 5 ani, începând cu anul următor constatării neregulii, adică a construcției făcute fără autorizație. Aceasta măsură are ca scop descurajarea construcțiilor ilegale și creșterea veniturilor la bugetul local, penalizând astfel aceste activități.

În esență, aceste modificări urmăresc să clarifice modul de calcul al impozitului pentru construcții, încurajând respectarea legii și oferind o metodă clară de stabilire a impozitului pentru lucrările ilegale, precum și o penalizare pentru acestea.

c) se clarifică și se extinde cadrul legal privind impozitul pe clădiri, în special în ceea ce privește situațiile în care o clădire este edificată și utilizată fără respectarea integrală a procedurilor de autorizare. Astfel se stabilește că impozitul se datorează nu doar pentru clădirile cu autorizație valabilă, ci și pentru cele construite cu autorizație expirată (dacă nu s-a solicitat prelungirea), precum și pentru cele edificate fără

autorizație, dacă acestea sunt constatate de autorități până la 31 decembrie a anului anterior.

Aceasta asigură o mai bună evidență și fiscalizare a clădirilor, chiar și în cazul construcțiilor ilegale sau incomplete, contribuind la creșterea conformității fiscale și urbanistice.

d) se clarifică procedura pentru declararea clădirilor finalizate parțial, care nu au obținut prelungirea autorizației de construire. Clădirile trebuie declarate pe baza unui proces-verbal de recepție parțială, care atestă stadiul fizic și suprafața construită. Proprietarul care lucrează în regie proprie trebuie să notifice autoritatea locală.

Scopul este să asigure identificarea și impozitarea corectă a acestor clădiri parțiale, chiar dacă nu sunt finalizate sau nu au autorizație completă.

De asemenea, proprietarii vor avea obligația să declare toate clădirile, inclusiv cele construite fără autorizație sau cu nerespectarea acesteia, pentru stabilirea impozitului. Nedecларarea duce la majorări succesive ale impozitului cu 30% pentru fiecare perioadă de întârziere de 6 luni.

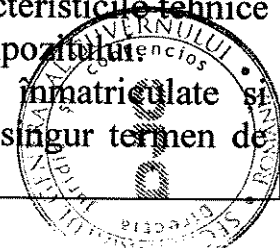
e) autoritățile administrației publice locale vor putea efectua inspecții pe teren și prin imagini satelitare, drone și alte tehnologii pentru identificarea clădirilor fără autorizație sau nedecларate. Imaginile pot fi folosite ca probe pentru sancțiuni fiscale și disciplinare, cu scopul să îmbunătățească controlul și identificarea construcțiilor ilegale sau nedecларate. Imaginile obținute sunt transmise ANCPI și instituțiilor subordonate acesteia pentru verificare tehnică a calității lucrărilor de aerofotografiere și fotogrammetrie în vederea integrării informațiilor referitoare la clădirile respective în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, fără atribuire de număr cadastral.

f) structurile specializate din urbanism și fiscalitate vor coopera pentru a transmite automat date despre autorizațiile de construire, valabilitatea și caracteristicile tehnice (suprafață, materiale), pentru a stabili corect impozitul, cu scopul să faciliteze și să automatizeze procesul de colectare a datelor pentru calcularea impozitelor, reducând birocrăția și erorile.

Toate aceste modificări urmăresc să întărească controlul, transparența și corectitudinea înregistrării și impozitării clădirilor, inclusiv a celor construite ilegal sau parțial, utilizând tehnologii moderne și proceduri clare.

Corelativ cu modificările Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, vor fi realizate modificări și la nivelul Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru ca structurile specializate din urbanism să poată transmite automat date despre autorizațiile de construire, valabilitatea și caracteristicile tehnice (suprafață, materiale) în vederea stabilirii corecte a impozitului.

g) pentru mijloacele de transport achiziționate, înmatriculate și vândute în același an calendaristic, se stabilește un singur termen de plată a impozitului, respectiv data înstrăinării.

Se stabilește obligația proprietarului de a depune declarația de radiere în termen de 30 de zile de la radierea din circulație a mijlocului de transport și precizând că, din data de 1 ianuarie a anului următor radierii, acesta nu mai datorează impozit pentru acel mijloc de transport. De asemenea, se reafirmă obligația de a achita toate obligațiile fiscale restante până la data radierii. Totodată, dacă un contribuabil solicită în cursul anului fiscal radierea la cerere a unui mijloc de transport, iar în anul următor solicită reînmatricularea acestuia, atunci el datorează impozitul pe mijlocul de transport pentru întregul an fiscal în care vehiculul se reînmatriculează.

Scopul acestor modificări este clarificarea și simplificarea modalității de calcul și plată a impozitului pentru mijloacele de transport achiziționate și vândute în același an, prin stabilirea unui singur termen.

Îmbunătățirea procedurii de radiere din circulație, stabilind termene clare și responsabilități pentru proprietari, precum și eliminarea obligației de plată a impozitului după radiere.

În general, aceste modificări vizează eficientizarea administrării fiscale și reducerea eventualelor confuzii sau erori în procesul de impozitare a mijloacelor de transport.

Stabilirea obligațiilor de plată a impozitelor și taxelor locale se întemeiază pe principiul așezării juste a sarcinilor fiscale.

Măsurile propuse răspund nevoilor economice și sociale ale momentului, venind în sprijinul autorităților cu scopul creșterii veniturile bugetare și redistribuirii resurselor în mod mai eficient.

Aceasta permite corectarea facilităților considerate nesustenabile, contribuind la reducerea inechităților.

În final, aceste măsuri sunt luate pentru a alinia sistemul fiscal cu obiectivele de politică fiscală, economică și socială ale guvernului, asigurând o gestionare echilibrată și adaptată la condițiile actuale.

2. Totodată, se propun măsuri de completare și modificare a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

a) se elimină din lista de informații considerate a fi secret fiscal informațiile referitoare la datele de identificare, natura și cuantumul obligațiilor fiscale, precum și alte detalii despre venituri, bunuri, plăți, conturi, transferuri de numerar, etc.

Lista de elemente considerate secret fiscal devine mai restrictivă, concentrându-se doar pe plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net și orice informații din declarații sau documente.

Scopul acestei modificări este să restrângă categoria informațiilor protejate ca secret fiscal, pentru a permite o mai mare transparență sau acces la anumite date pentru scopuri de control, verificare sau alte intervenții ale autorităților fiscale. Prin eliminarea anumitor categorii de

informații, legea devine mai explicită în ceea ce privește datele ce pot fi divulgate sau utilizate în scopuri fiscale.

b) modificarea și completarea prevederilor privind obligația autorităților și instituțiilor publice de a furniza informații și de a prezenta acte are ca scop clarificarea și extinderea obligației organului fiscal central de a transmite organelor fiscale locale nu doar informații despre sursele de venit ale persoanelor fizice, ci și informațiile primite de la Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, referitoare la actele translativă ale dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mijloacelor de transport, în scopul valorificării fiscale. De asemenea, se menționează clar procedura de încheiere și transmitere a protocolului de aderare la sistemul informatic PatrimVen, conform unor prevederi specifice ale actului normativ.

c) completarea dispozițiilor privind certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal local, în sensul că la dobândirea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și mijloacelor de transport, cumpărătorii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală ce confirmă plata tuturor obligațiilor fiscale către bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde au domiciliul. Alternativ, această prezentare poate fi înlocuită cu verificarea electronică a situației obligațiilor fiscale. Totodată, această completare extinde și situațiile în care actele sunt nule de drept.

Scopul acestei prevederi este de a asigura transparența și legalitatea procesului de dobândire a dreptului de proprietate, garantând că toate obligațiile fiscale au fost achitate înainte de transferul proprietății, contribuind astfel la buna gestionare a finanțelor locale și prevenirea evaziunii fiscale.

d) se modifică prevederile privind publicarea listelor debitorilor care înregistrează obligații fiscale restante - se extinde obligația organelor fiscale de a publica pe site-ul propriu atât listele debitorilor persoane juridice, cât și pe cele ale persoanelor fizice, care au obligații fiscale restante și cuantumul acestora, promovând transparența fiscală.

e) se clarifică modalitatea de publicare a listelor, specificând că pentru creanțele fiscale administrate de organele fiscale locale, publicarea se face prin dispoziție a autorității executive și în Monitorul Oficial Local, precum și detalii despre informațiile care trebuie menționate pentru persoanele fizice.

Introducerea unui nou alineat la art. 162 din Codul de procedură fiscală pentru publicarea informațiilor fiscale ale organelor fiscale locale în Monitorul Oficial Local contribuie la creșterea transparenței și la informarea publicului despre situația fiscală a debitorilor.

La dispozițiile privind publicarea listelor contribuabililor care nu au obligații restante se introduce obligativitatea ca atât contribuabilii persoane fizice, cât și cele juridice, care au declarat și au plătit la termen obligațiile fiscale, fără restante, să fie incluși pe lista publicată pe site-urile oficiale ale organelor fiscale centrale și locale.

La nivelul organelor fiscale centrale, lista se publică conform ordinului președintelui A.N.A.F. iar în cazul organelor fiscale locale, aceasta se publică prin hotărâre a consiliului local. După aceste modificări și în Monitorul Oficial Local, la sub-eticheta „ALTE DOCUMENTE”, conform prevederilor administrative.

Pentru creanțele fiscale gestionate de organele fiscale locale, publicarea se face prin dispoziție a autorității executive.

În lista publicată sunt menționate și persoanele fizice, cu date precum numele, domiciliul fiscal și numărul rolului fiscal, pentru a asigura o transparență mai mare.

Scopul acestor modificări:

- creșterea vizibilității contribuabililor care își respectă obligațiile fiscale, promovând conformitatea fiscală;
- publicarea listei contribuabililor fără restanțe poate stimula alte persoane și entități să își plătească obligațiile la timp pentru a beneficia de această recunoaștere publică;
- stabilirea clară a modalităților de publicare la nivel central și local, inclusiv în Monitorul Oficial Local, pentru a asigura transparență și accesibilitate.

În esență, aceste modificări urmăresc creșterea transparenței fiscale și încurajarea comportamentului responsabil în achitarea obligațiilor fiscale, prin publicarea regulată și clară a listelor contribuabililor fără restanțe.

În ansamblu, urmăresc sporirea transparenței fiscale, facilitarea controlului social asupra respectării obligațiilor fiscale și îmbunătățirea gestionării informațiilor fiscale publice, atât pentru contribuabili, cât și pentru publicul larg.

3. Modificările și completările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aduc clarificări, astfel:

a) prin intermediul platformei gestionate de Direcția Generală Permise de Conducere și Înmatriculări vor fi oferite serviciile publice electronice, incluzând situația fiscală atât a vânzătorilor, cât cumpărătorilor, în vederea eliberării certificatelor de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul. Această situație este valabilă și în situația în care un contribuabil radiază din circulație un mijloc de transport.

b) perioada de suspendare a dreptului de a conduce pentru contravenții poate fi redusă atunci când contravenientul prezintă dovada plății tuturor datoriilor provenite din amenziile de circulație către bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde își are domiciliul. În cazul în care titularul permisului de conducere nu are domiciliul în România, acesta prezintă dovada achitării doar a amenzii aplicate pentru săvârșirea contravenției care a determinat suspendarea dreptului de a conduce.

Aceste modificări au fost introduse pentru a încuraja și facilita regularizarea situației contraveniențelor, oferindu-le o motivație suplimentară de a-și achita toate datoriile către bugetul local. Astfel, modificarea urmărește să promoveze responsabilitatea civică și fiscală, contribuind în același timp la stabilitatea financiară a bugetului local, precum și dezvoltarea platformei gestionate de Direcția Generală Permise de Conducere și Înmatriculări.

Totodată, sunt aduse clarificări și completări referitoare la reglementările privind verificarea cunoștințelor despre regulile de circulație, suspendarea dreptului de a conduce și procedurile legate de acestea.

De asemenea, sunt aduse modificări la condițiile de reluare a dreptului de a conduce după suspendare, astfel, conducătorii auto pot relua dreptul de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere și tramvaie, dacă prezintă dovada achitării tuturor amenzilor provenite din calitatea acestora de conducători autovehicule, tractoare agricole sau forestiere și tramvaie. În cazul în care titularul permisului de conducere nu are domiciliul în România, acesta prezintă dovada achitării doar a amenzii aplicate pentru săvârșirea contravenției care a determinat suspendarea dreptului de a conduce. Aceasta înseamnă că neachitarea amenzilor poate duce la suspendarea temporară a dreptului de a conduce, ca măsură de presiune pentru recuperarea creanțelor. Statul suspendă dreptul de a conduce până când datoria către bugetul local este stinsă, după o perioadă de 90 de zile (1 zi de suspendare pentru fiecare 50 de lei datorăți). Procedura efectivă de aplicare se stabilește de Guvern, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Finanțelor și Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație, în termen de 60 de zile, prin hotărâre de Guvern.

Modificările aduse clarifică procedura și condițiile pentru susținerea testului de verificare a cunoștințelor despre reguli, precum și pentru suspendarea și reluarea dreptului de a conduce în funcție de plata amenzilor.

Acestea sunt menite să asigure o mai bună aplicare a legii și să încurajeze plata amenzilor contravenționale, legat de condițiile de conducere pe drumurile publice.

4. Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare vizează:

a) ajustarea cuantumului amenzilor în funcție de nivelul de autoritate emitentă a hotărârii și de gravitatea posibilă a contravenției, sporind limitele pentru autoritățile județene și ale Municipiului București precum și pentru cele locale. Aceasta poate avea ca scop o mai bună diferențiere a sancțiunilor și o adaptare la realitatea economică sau socială.

b) clarificarea situației în care contravenientul nu este prezent la momentul încheierii procesului-verbal sau refuză primirea acestuia, iar aceste împrejurări nu au fost înregistrate cu mijloace audio-video, atunci comunicarea se va realiza direct de către agentul constatatator în termen de maximum două luni de la încheiere.

Scopul acestei modificări este de a asigura o modalitate clară și eficientă de comunicare în situațiile în care contravenientul refuză sau nu este disponibil pentru primirea procesului-verbal, chiar și atunci când nu există înregistrări audio-video care să ateste aceste împrejurări.

Astfel, se clarifică procedura de comunicare și se evită blocajele în procesul de transmitere a actului, contribuind la respectarea termenelor legale și la eficiența procesului contravențional.

c) se completează excepția privind posibilitatea ca, în domeniul organizării și desfășurării adunărilor publice, în domeniul conviețuirii sociale, a ordinii și liniștii publice, în domeniul pazei obiectivelor și bunurilor, în domeniul regimului armelor și munițiilor, precum și în domeniul materiilor explozive, contravenientul să poată plăti jumătate din amenda aplicată în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal, scopul fiind facilitarea achitării amenzilor și încurajarea soluționării rapide a sancțiunilor în acest domeniu. Aceeași posibilitate este instituită și în domeniul autorizării executării lucrărilor de construcții și urbanismului, cu excepția cazurilor în care sunt executate lucrări fără autorizație de construire sau desființare ori cu nerespectarea prevederilor acestora.

5. Prin propunerile de modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, cu modificările și completările ulterioare, se intenționează reducerea cu 30% a numărului maxim de posturi comunicat de către instituția prefectului, dar nu mai mult de 20% din posturile ocupate.

În termen de 20 de zile de la publicarea ordonanței de urgență prefectii comunică numărul maxim de posturi astfel stabilit către fiecare unitate administrativ-teritorială. Reorganizarea aparatului de specialitate al primarului, aparatului de specialitate al consiliului județean, precum și instituțiile publice locale înființate prin hotărâri ale autorităților deliberative se realizează până cel târziu la data de 1 iulie 2026.

Prin aceste măsuri se crează premisele optimizării atât a resurselor umane, pe de o parte, cât și a resurselor bugetare ale autorităților administrației publice locale.

În același timp, având în vedere că numărul de locuitori din unele comune din România au depășit cu mult numărul de 20.000 se introduc două noi grupe: între 20.000 – 50.000 și peste 50.000 locuitori care va permite acestora să aibă un număr mai mare de posturi care să deservească cetățenii ce locuiesc pe raza administrativ-teritorială a acestora.

De asemenea se redimensionează numărul de polițiști locali, în funcție de dinamica socială, respectiv de situația demografică a unităților administrativ teritoriale. Astfel, punctul 3 din Anexa 1 se modifică și se completează pentru poliția locală astfel:

a) un post pentru fiecare 1.200 de locuitori pentru comune, orașe, municipii și sectoare ale municipiului București;

b) un post pentru fiecare 6.500 de locuitori pentru județe, respectiv municipiul București;

c) unitățile administrativ-teritoriale cu numărul locuitorilor mai mic de 4.500 nu pot înființa poliție locală decât dacă cheltuielile secțiunii de funcționare sunt asigurate integral din venituri proprii. În acest caz numărul este de maxim 3 polițiști locali. Numărul posturilor astfel determinat poate fi prevăzut și utilizat numai pentru serviciul public de poliție locală, respectiv serviciul de pază a obiectivelor de interes județean;

d) numărul maxim de posturi rezultat cuprinde funcționari publici care ocupă funcții publice specifice de polițist local, funcționari publici care ocupă funcții publice generale și personal contractual.

Totodată, sunt stabilite și alte domenii și instituții din subordinea primăriilor sau consiliilor județene care nu sunt obligate să se încadreze în plafonul maxim de posturi, respectiv s-a extins capitolul cultură cu muzee, biblioteci, colecții publice, așezăminte culturale etc., precum și serviciile publice de salvamont de la nivel local/județean.

6. Prin modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale se propune:

a) extinderea prevederilor legale referitoare la fondurile bugetare locale, introducând un nou fond denumit „Fondul de regenerare locală”. Acest fond va putea fi înscris în bugetele locale în proporție de până la 5% din totalul veniturilor încasate și va avea ca scop principal conservarea patrimoniului imobiliar valoros din punct de vedere cultural, istoric și arhitectural.

De asemenea, se prevede posibilitatea majorării acestui fond în cursul anului, cu aprobarea autorităților competente, pentru a sprijini activitățile de protejare și valorizare a patrimoniului local.

Astfel, aceste modificări urmăresc consolidarea resurselor financiare dedicate conservării și regenerării patrimoniului cultural și istoric al comunităților locale.

b) se interzice stabilirea oricărei taxe locale sau speciale pentru eliberarea certificatului de atestare fiscală și a adeverințelor necesare pentru obținerea cărții de identitate.

c) se stabilește obligația Guvernului de a adopta un proiect de act normativ cu putere de lege, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul finanțelor și a ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice care să vizeze reglementarea posibilității de externalizare a serviciilor de colectare a creanțelor bugetare și fiscale

locale, stabilind, în acest scop, condițiile pentru a recurge la externalizare, condițiile atribuirii serviciilor, inclusiv competența și procedura de colectare;

d) se reglementează faptul că deținătorii permiselor de conducere eliberate de autoritatea română nu pot conduce autovehicule, tractoare agricole/forestiere sau tramvaie pe drumurile publice dacă nu achită în termen de 90 de zile creanțele provenite din amenzi contravenționale. Organul fiscal trebuie să notifice debitorul în termen de 15 zile despre obligație și momentul pierderii dreptului de a conduce.

Termenele se calculează conform Codului Civil, iar Ministerele Finanțelor și Afacerilor Interne vor adapta și interconecta sistemele informatice pentru aplicare.

e) în 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului act normativ, se propune ca toate unitățile administrativ-teritoriale trebuie să se înregistreze în Sistemul Național Electronic de Plată Online (SNEP). Autoritatea pentru Digitalizarea României verifică respectarea acestei obligații și sesizează Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/Administrațiile județene ale finanțelor publice în cazul nerespectării acesteia. Nerespectarea acestei obligații duce la sistarea alimentării cu cote defalcate din impozitul pe venit și sume din venituri ale bugetului de stat destinate echilibrării bugetelor locale.

7. Totodată, pentru diminuarea unor cheltuieli de funcționare ale comunelor, orașelor și municipiilor, cu excepția municipiului București, care nu își pot acoperi cheltuielile salariale din veniturile proprii provenite din impozite și taxe locale se propune drept măsură ca pentru aceste unități administrativ-teritoriale în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul României să aprobe, printr-un act normativ cu putere de lege, grilele de salarizare atât pentru aparatul propriu, cât și pentru instituțiile din subordinea autorităților administrației publice locale. Grilele de salarizare se aplică până la intrarea în vigoare a noii legi privind salarizarea unitară.

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare:

În ceea ce privește legislația din domeniul jocurilor de noroc, modificarea propusă consacră rolul activ al autorităților administrației publice locale în reglementarea și controlul desfășurării jocurilor de noroc pe teritoriul propriu, prin instituirea unei obligații clare pentru operatori de a solicita în prealabil acordul acestora, respectiv eliberarea unei autorizații anuale de funcționare eliberată de autoritățile administrației publice locale pe raza cărora își desfășoară activitatea. În exercitarea acestei competențe, autoritățile locale vor putea aproba sau

respinge solicitările în funcție de prioritățile de dezvoltare locală, planificarea urbană, protecția ordinii publice și a sănătății comunității.

Prin hotărâre a consiliului local se introduce posibilitatea expresă de delimitare a zonelor în care aceste activități pot fi desfășurate și de stabilire a cuantumului taxei locale datorate pentru obținerea autorizației de funcționare, calculată în funcție de suprafața spațiului în care urmează să se desfășoare activitatea. De asemenea, se stabilește și termenul pentru plata taxei locale anuale de către operatorul economic, respectiv 30 de zile de la emiterea autorizației de funcționare.

Operatorii economici trebuie să obțină autorizația anuală de funcționare eliberată de autoritățile administrației publice locale pe raza cărora își desfășoară activitatea și să plătească taxa locală după expirarea autorizației valabile de exploatare a jocurilor de noroc deja eliberată de Comitetul de Supraveghere al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc.

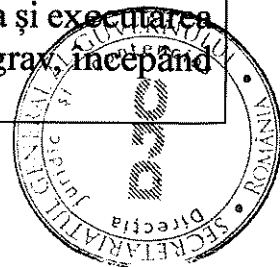
Această intervenție legislativă întărește principiul autonomiei locale, consacrat de Constituția României, precum și principiile subsidiarității și descentralizării prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ. În prezent, autoritățile locale sunt reduse la un simplu rol de notificare, fără nicio pârghie reală de decizie sau reacție instituțională, deși impactul social și economic al jocurilor de noroc este resimțit direct în comunitățile locale.

Totodată, măsura are și o valoare normativă de descurajare a extinderii necontrolate a jocurilor de noroc, în special în localități mici, zone defavorizate sau cartiere vulnerabile social, unde acest fenomen este corelat cu accentuarea inegalităților, apariția dependențelor patologice, scăderea calității vieții și slăbirea coeziunii comunitare. Prin transferul unui instrument decizional la nivelul administrației publice locale, se creează premisele pentru un control public real asupra unei activități economice cu risc social ridicat, adaptat contextului fiecărei comunități.

9. De asemenea, în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu handicap sunt introduse reguli pentru executarea silită a indemnizației asistentului personal al persoanei cu handicap grav, începând cu data de 1 a lunii următoare datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Astfel, din 2026 indemnizația poate fi urmărită silit pentru plata impozitelor și taxelor locale neachitate în termenul legal

De asemenea, primăriile pot reține sumele datorate din indemnizație la solicitarea organelor fiscale locale. Organele fiscale transmit titlurile executorii pentru obligațiile restante în anumite termene.

Scopul principal al acestei modificări este de a permite autorităților fiscale să recupereze datoriile fiscale restante prin reținerea și executarea silită din indemnizația acordată persoanelor cu handicap grav, începând cu 2026.

De asemenea, se urmărește asigurarea unei mai bune colectări a impozitelor și taxelor locale, protejând bugetele locale, în timp ce menține drepturile beneficiarilor de indemnizație să primească plățile complete dacă își achită obligațiile fiscale în termen legal.

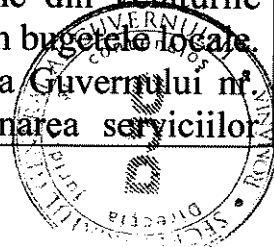
10. Totodată, începând cu data de 1 a lunii următoare datei de intrare în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se propune posibilitatea de a executa silit sumele acordate ca venit minim de incluziune pentru plata impozitelor și taxelor locale. Agențiile teritoriale vor reține lunar sumele datorate din aceste venituri, pe baza titlurilor executorii transmise de organele fiscale locale la anumite termene stabilite, și le vor vira în conturile bugetelor locale în termen de 10 zile lucrătoare. Reținerile se aplică asupra sumei după deducerea contribuției de asigurări sociale de sănătate și alte drepturi, conform legislației în vigoare. Dacă beneficiarii obțin certificate de atestare fiscală care confirmă stingerea obligațiilor fiscale, organele fiscale locale trebuie să oprească executarea silită.

11. Modificarea Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului aduce clarificări privind sumele reprezentând redevențe rezultate din contractele de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă. Astfel, acestea trebuie declarate și plătite trimestrial, până pe 25 a lunii următoare fiecărui trimestru, conform prevederilor legale din Codul administrativ.

12. Se propune abrogarea alineatul (5) al art. 29 din Legea nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare deoarece această prevedere restricționează accesul operatorilor/operatorilor regionali la piața serviciilor comunitare de utilități publice, cu efecte negative asupra mediului concurențial, asupra activității operatorilor economici și implicit, asupra calității serviciilor publice.

13. Se propune modificarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, în sensul în care în localitățile rurale care au instalate și utilizează sisteme tehnice de supraveghere video, autoritățile administrației publice locale nu mai au obligația de a asigura personal de pază.

14. Se instituie posibilitatea ca, pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor organizate la nivelul consiliilor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, consiliile județene să poată alocă sume din veniturile proprii ale acestora, în completarea sumelor alocate din bugetele locale. Astfel, se propune completarea art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor

publice comunitare de evidență a persoanelor, cu modificările și completările ulterioare.

15. Se introduce obligația autorităților administrației publice locale de a aproba proceduri privind organizarea și exercitarea controlului referitor la disciplina în autorizarea și executarea lucrărilor de construcții, precum și urmărirea modului de îndeplinire a celor dispuse în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

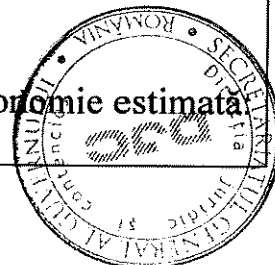
Legea nr. 50/1991 reglementează autorizarea executării lucrărilor de construcții, stabilind obligația autorităților locale de a organiza și exercita controlul propriu privind disciplina în construcții (art. 45), precum și competențele Inspectoratului de Stat în Construcții (ISC) pentru supraveghere și sancționare. Nu impune însă o procedură specifică de aprobare, un termen sau urmărirea explicită a dispozițiilor ISC prin proceduri locale distincte. Prin această prevedere se introduce o obligație nouă de aprobare a procedurilor la nivelul autorităților administrației publice locale în 90 de zile, ancorată în Legea 50/1991 doar ca referință tematică, pentru a consolida implementarea controlului local și monitorizarea ISC.

16. Se introduc dispoziții cu privire la suportarea cheltuielilor necesare funcționării centrelor militare din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

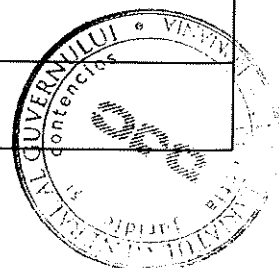
17. Se reglementează reducerea cu 10% a cheltuielilor de personal din cadrul în cadrul Guvernului, ministerelor, altor organe de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului și a ministerelor, instituțiilor aflate în subordinea, coordonarea, respectiv sub autoritatea ministerelor și a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, din autoritățile administrative autonome, finanțate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, centralizat pe fiecare ordonator principal de credite. Măsurile de reducere a cheltuielilor de personal se aprobă și se aplică până la data de 1 iulie 2026, iar implementarea pentru atingerea obiectivelor privind reducerea cheltuielilor de personal se face în intervalul 1 iulie - 31 decembrie 2026. Totodată, în cazul ordonatorilor principali de credite care deja au redus cheltuielile de personal în 2025 (comparativ cu 2024) reducerea de 10% se ajustează corespunzător ca diferență dintre procentul de 10% și procentul de economii efectiv realizat în anul 2025.

Având în vedere faptul că la nivelul anului 2025 au fost adoptate măsuri de reducere a cheltuielilor de funcționare, al căror impact în anul 2026 și următorii, conduce la economii și ținând cont de vulnerabilitățile și provocările din domeniile sănătate, educație, apărare, ordine publică și securitate națională, precum și din domeniul cultură, următoarele

	instituții au fost exceptate: instituțiile din învățământul de stat, spitalele publice și serviciile publice de ambulanță, centrele medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu, instituțiile publice din domeniul culturii aflate în subordinea sau coordonarea autorităților administrației publice centrale precum și instituțiile publice din familia ocupațională „Apărare, ordine publică și securitate națională”. 18. Totodată, se propune introducerea unei flexibilități sporite în organizarea serviciilor publice de asistență socială, prin stabilirea unor niveluri minime de organizare („minimum direcție” sau „minimum serviciu”), precum și prin menținerea posibilității ca autoritățile administrației publice locale să decidă forma organizatorică adecvată – compartiment funcțional, serviciu, direcție sau direcție generală – în funcție de structura demografică și de indicatorii socioeconomiци specifici fiecărei localități. Apreciem că o asemenea măsură creează premisele unei organizări mai eficiente, adaptate nevoilor reale ale comunităților locale și capacității administrative existente.
2.4. Alte informații	Nu au fost identificate.
<i>Secțiunea a 3-a</i> <i>Impactul socio-economic</i>	
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	Prezentul proiect de act normativ va contribui la: 1. Creșterea veniturilor bugetare • La nivel local: ◦ Clarificarea și extinderea bazei de impunere pentru impozitele pe clădiri, terenuri și mijloace de transport (inclusiv pentru construcții ilegale). ◦ Majorarea impozitului cu 100% pentru clădirile construite fără autorizație pentru 5 ani. ◦ Publicarea listelor cu contribuabili fără restanțe – stimulent pentru conformare voluntară. • La nivel central: 2. Reducerea cheltuielilor publice • Reducerea personalului: ◦ 6.102 de posturi de consilieri personali; ◦ Reducerea cu 25% a posturilor din instituțiile prefectului. ◦ Reducerea cu 30% a numărului maxim de posturi de la nivelul unităților administrativ-teritoriale; ◦ Reducerea personalului din poliția locală, în funcție de numărul de locuitori. • Limitarea salariilor: ◦ Plafonarea salariului președintelui ANRSC – economie estimată 190.812 lei/an.

	○ Limitarea salariilor din subordonatele MDLPA prin grile de salarizare. ● Reducerea numărului de membri ai consiliului de administrație pentru ANCPI, precum și pentru ANL - economia estimată: 410.444 lei/an. ● Reducerea costurilor administrative: ○ Asigurarea cheltuielilor centrelor militare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale – scădere presiune pe bugetele locale. 3. Eficientizarea administrației publice ● Simplificarea descentralizării (eliminare pași birocratici). ● Reglementări mai flexibile privind inventarierea, transferul și închirierea bunurilor proprietate publică și privată a statului și a u.a.t. ● Instituirea rotației obligatorii pentru funcțiile publice sensibile → combaterea politizării și stăgării. ● Introducerea evaluărilor multianuale și evaluării pe bază de competențe pentru funcționarii publici. ● Permisivitatea de a lucra cu timp parțial în două autorități diferite → flexibilitate și eficiență. 4. Îmbunătățirea colectării veniturilor fiscale ● Extinderea executării silite asupra: ○ indemnizațiilor asistenților personali; ○ venitului minim de incluziune (VMI) – începând cu 2026. ● Interconectarea sistemelor fiscale (PatrimVen, DGPCIV). ● Publicarea listelor cu debitorii persoane fizice și juridice → presiune publică pentru conformare. 5. Autonomie și control local sporit ● Autoritățile locale primesc atribuții decizionale asupra jocurilor de noroc → control adaptat comunității. ● Posibilitatea de a introduce taxe locale suplimentare pentru aceste activități. ● Drept de aviz exclusiv asupra organigramei bibliotecilor publice. ● Înființarea Fondului de Regenerare Locală (până la 5% din veniturile locale).
3.2. Impactul social	
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3.9. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 4-a.

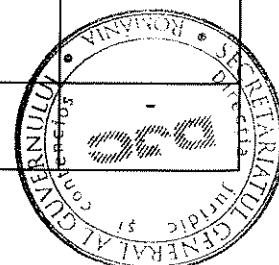
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani) inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- Mii Lei

Indicatori	An curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
	2026	2027	2028	2029	2030	
1	2	3	4	5	6	7

4.1.Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) <i>buget de stat, din acesta:</i>	-	-	-	-	-	-
)impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
impozit pe venit	-	-	-	-	-	-
b) <i>bugete locale:</i>	-	-	-	-	-	-
)impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
c) <i>bugetul asigurărilor sociale de stat</i>	-	-	-	-	-	-
)contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
d) <i>alte tipuri de venituri</i>	-	-	-	-	-	-
4.2.Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	-1.645.447	-3.073.264	-3.073.264	-3.073.264	-3.073.264	-2.787.701
<i>buget de stat, din acesta:</i>	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-11.893 0 - 679.794	-15.858 +32.772 - 1.359.587	-15.858 +32.772 -1.359.587	-15.858 +32.772 -1.359.587	-15.858 +32.772 -1.359.587	-15.065 +26.218 - 1.223.628
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
<i>bugete locale</i>	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-848.910 -0	-1.697.819 -32.772	-1.697.819 -32.772	-1.697.819 -32.772	-1.697.819 -32.772	-1.528.037 -26.218
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
<i>bugetul asigurărilor sociale de stat:</i>	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-

(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
alte tipuri de cheltuieli	-	-	-	-	-	-
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:	-1.645.447	-3.073.264	-3.073.264	-3.073.264	-3.073.264	-2.787.701
a) buget de stat	-11.893 0 - 679.794	-15.858 +32.772 - 1.359.587	-15.858 +32.772 - -1.359.587	-15.858 +32.772 - -1.359.587	-15.858 +32.772 - -1.359.587	-15.065 +26.218 - 1.223.628
b) bugete locale	-848.910 -0	-1.697.819 -32.772	-1.697.819 -32.772	-1.697.819 -32.772	-1.697.819 -32.772	-1.528.037 -26.218
4.4 Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage	-	-	-	-	-	-

majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară						
4.8. Alte informații	Pentru determinarea reducerii cheltuielilor salariale ale personalului încadrat la cabinetele demnitarilor ale căror posturi se reduc a fost luat în calcul un salariu brut de 8.000 de lei. Pentru calcularea impactului reducerii cheltuielilor de la nivelul administrației publice locale a fost luat în calcul salariul mediu brut pe economie de 8.800 lei.					

	Pentru determinarea reducerii cheltuielilor salariale ale președintelui ANRSC a fost luat în calcul un salariu brut de 15.901 lei, pentru determinarea reducerii cheltuielilor salariale ale membrilor consiliului de administrație ai ANL a fost luată în considerare o indemnizație brută de 2.877 lei, iar pentru determinarea reducerii cheltuielilor salariale ale membrilor consiliului de administrație ai ANCPI a fost luată în considerare o indemnizație brută de 3.328 lei. Finanțarea măsurilor prevăzute în această ordonanță urgență se va efectua în limita fondurilor aprobate anual prin legile bugetare anuale, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legii.
--	---

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate, ca urmare a intrării în vigoare a prezentului act normativ 1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare; 2. Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare; 3. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare; 4. Legea nr. 196/2016 privind venitul minim de incluziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 3 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare; 5. Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare; 6. Legea nr. 207/2015 privind codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare; 7. Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare; 8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare;
---	---

9. Ordonanța guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare;
10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 2 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare;
11. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul oficial al României nr. 618 din 18 iulie 2006, Partea I, cu modificările și completările ulterioare;
12. Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare;
13. Legea bibliotecilor nr. 334/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
14. Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 5 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare;
15. Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare;
16. Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 21 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare;
17. Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001 cu modificările și completările ulterioare;
18. Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 20 februarie 2024;
19. Legea nr. 566/2004 privind cooperarea agricolă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1236 din 22 decembrie 2004;
20. Legea 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001;
21. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 191/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1280 din 30 decembrie 2022, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 348/2023, cu modificările ulterioare;

22. Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 31 august 2002, cu modificările și completările ulterioare;

23. Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 14 martie 2014;

24. Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 18 februarie 2020, cu modificările și completările ulterioare,

25. Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor și bunurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 18 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare;

26. Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare;

27. Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 12 martie 2014;

28. Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

29. Hotărârea Guvernului nr. 906/2020 pentru punerea în aplicare a unor prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 28 octombrie 2020, cu modificările și completările ulterioare;

30. Hotărârea Guvernului nr. 151/2012 privind aprobarea Statutului propriu de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 23 martie 2012, cu modificările și completările ulterioare;

31. Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 6 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare;

32. Ordonanța Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de

evidență a persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

33. Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1275 din 30 decembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare;

34. Legea nr. 292/2011 a asistenței sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare;

35. Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții

1. Norme și instrucțiuni pentru asigurarea aplicării unitare a prevederilor art. 289 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației;

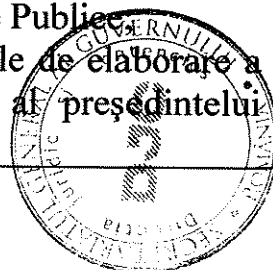
2. Proiect de act normativ cu putere de lege pentru aprobarea grilelor de salarizare pentru administrația publică locală, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul salarizării unitare;

3. Ordinul ministrului afacerilor interne pentru stabilirea numărului maxim de posturi și structura posturilor aferente instituției prefectului;

4. Ordinul comun al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, al ministrului finanțelor, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru reglementarea etapelor procedurale, a responsabilităților instituționale, a persoanelor abilitate să efectueze zborurile, a termenelor de realizare a acțiunilor, a modalității de finanțare și a normelor tehnice și administrative de aplicare a prevederilor legale;

5. Norme metodologice de aplicare unitară a prevederilor art. XVIII alin. (1)-(3) din lege, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor, al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, al secretarului general al Guvernului și al președintelui Agenției Naționale pentru Achizițiile Publice;

6. Metodologia cadru cu privire la instrucțiunile de elaborare a planului de management, aprobată prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

7. Metodologia cadru de identificare și actualizare a funcțiilor publice sensibile, aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

8. Proiect de act normativ cu putere de lege, la propunerea Ministerului Apărării Naționale, pentru modificarea Legii nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, cu modificările ulterioare;

9. În sistemul sanitar, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Sănătății va promova actele normative potrivit cărora se va realiza reducerea cheltuielilor în anul 2026, prin:

a) aplicarea metodologiei unitare pentru sumele reprezentând influențele financiare, reglementată prin art. XI din Legea nr. 163/2025 privind modificarea și completarea unor acte normative și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare;

b) instituirea contribuției trimestriale temporare de solidaritate în sarcina deținătorilor de autorizații de punere pe piață a medicamentelor, reglementată prin art. VIII din Legea nr. 163/2025 privind modificarea și completarea unor acte normative și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare;

c) reclasificarea unităților sanitare cu paturi, conform prevederilor art. I, pct. 5 din Legea nr. 163/2025 privind modificarea și completarea unor acte normative și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare;

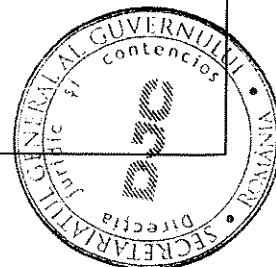
d) creșterea capacității de răspuns a ambulatoriilor de specialitate, reglementată prin art. III din Legea nr. 163/2025 privind modificarea și completarea unor acte normative și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare;

e) organizarea achizițiilor centralizate, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate;

10. Guvernul va aproba, la propunerea Ministerului Apărării Naționale și a Ministerului Afacerilor Interne, modificarea și completarea Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, în scopul creșterii etapizate și progresive a vârstei standard de pensionare, cu aplicarea unor măsuri tranzitorii și fără afectarea persoanelor care îndeplinesc condițiile legale pentru obținerea unei pensii de serviciu la data adoptării actului normativ;

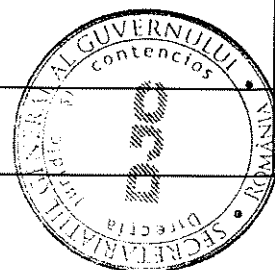
	11. Ministerul Culturii are obligația de a iniția măsuri legislative și administrative cu privire la instituțiile publice din domeniul culturii, pentru reducerea impactului financiar al aplicării dispozițiilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, asupra bugetului de stat și bugetului autorităților administrației publice locale; 12. Norme metodologice pentru aplicarea sistemului de suspendare a permisului pentru neplata amenzilor contravenționale, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Finanțelor și Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației. 13. Guvernul va aproba, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, valoarea minimă a obligațiilor fiscale restante, administrate de organele fiscale locale, ale contribuabililor care sunt incluși în lista care se publică pe pagina de internet.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5. 4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect

care decurg angajamente asumate	
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Nu au fost identificate
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	S-a publicat pe site la adresa https://www.mdlpa.ro/pages/actenormativecaractergeneral în data de 18 februarie 2026. Proiectul a fost dezbătut în Comisia de dialog social în data de 20 februarie 2026. În data de 23 februarie 2026 a fost organizată o dezbatere publică în sistem on-line la care au participat peste 70 de participanți, reprezentanți ai sindicatelor, organizațiilor neguvernamentale și societății civile.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ a fost transmis, spre consultare, structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale în data 18 februarie 2026. Au transmis propuneri și observații Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.
6.4. Informații privind punctele de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Nu au fost identificate.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Proiectul actului normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr.157/2026 și de Consiliul Economic și Social prin avizul nr.1396/2026.

c)Consiliul Economic și Social d)Consiliul Concurenței e)Curtea de Conturi	
6.6.Alte informații	
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1.Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	
7.2.Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățeanului sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
Secțiunea a 8-a. Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1.Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
8.2.Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOBOLAN

